

73486 165

ZAKONI IN UREDBE

LXV. ZVEZEK

Pravilnik

o živinskih potnih listih

Pravilnik

o odstranjevanju in uničevanju živalskih trupel in odpadkov

Pravilnik

o cenitvi poginulih in ubitih živali

Določbe

o preglednikih-laikih klavnih živali in mesa

Takse za živinske potne liste

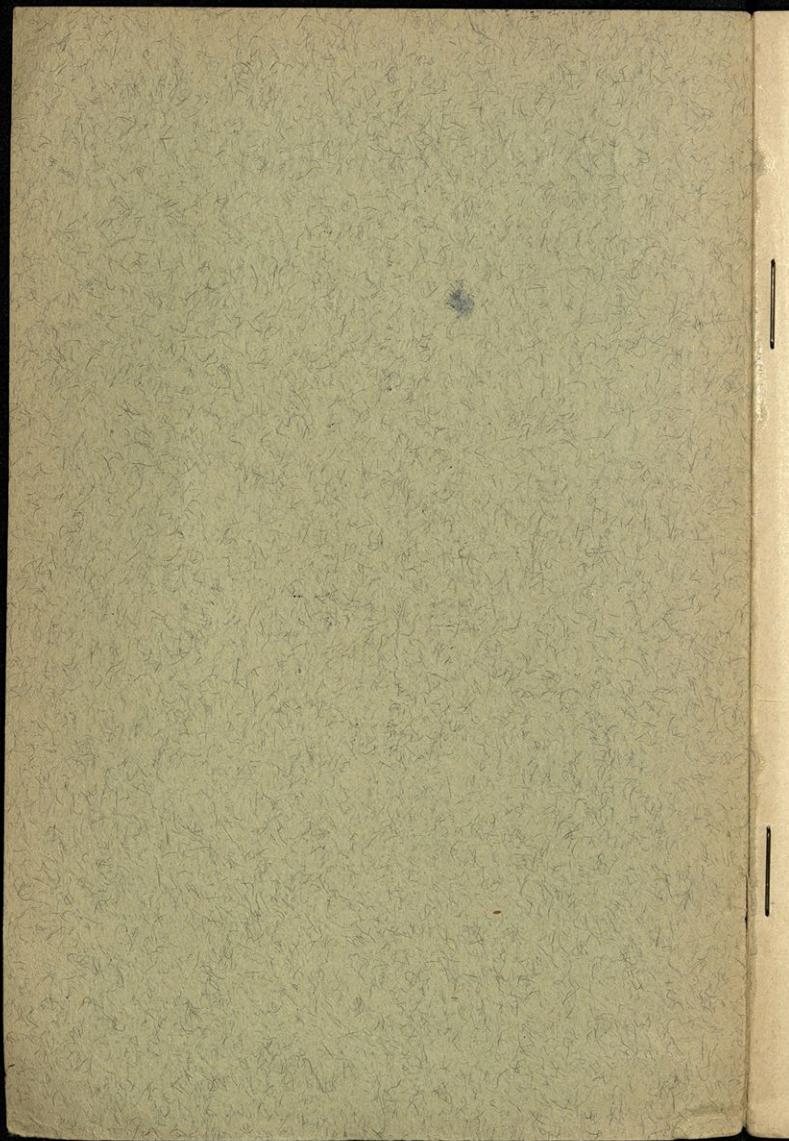
Ponatis

iz „Službenega lista kr. banske uprave dravske banovine“

V Ljubljani 1941

Založila knjižna založba tiskarne Merkur d. d. v Ljubljani

Zakoni in uredbe

LXV. zvezek

Pravilnik

o živinskih potnih listih

Pravilnik

o odstranjevanju in uničevanju živalskih trupel in odpadkov

Pravilnik

o cenitvi poginulih in ubitih živali in uničenih predmetov

Določbe

o preglednikih-laikih klavnih živali in mesa
Takse za živinske potne liste

Ponatis

iz „Službenega lista kr. banske uprave dravske banovine“

V Ljubljani 1941

Založila knjižna založba tiskarne Merkur d. d. v Ljubljani

73486

030019595

Natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani
(Predstavnik O. Mihalek)

Vsebina

1. Pravilnik o živinskih potnih listih Stran

I. del. Splošne določbe	1
II. del. Poslovalci z živinskimi potnimi listi	4
III. del. Kdaj je potreben živinski potni list	6
IV. del. Postopek pri izdajanju in prenosu	8
V. del. Postopek pri obnovitvi potrdila o zdravju in pri spremembi namembne smeri	18
VI. del. Posebne določbe o odpisovanju s skupnih potnih listov in o inozemskih potnih listih	21
VII. del. Registriranje, jemanje iz prometa, popravki, duplikati živinskih potnih listov	25
VIII. del. Pristojbine	30
IX. del. Nadzorstvo nad poslovalci z živinskimi potnimi listi	33
X. del. Kazenske določbe	34
XI. del. Končne določbe	34

2. Pravilnik o odstranjevanju in uničevanju živalskih trupel in odpadkov

Prvi del. — I. poglavje. — Splošne določbe	35
Drugi del. — Ureditev mrhovišč in jam-grobnic, konjačij, peči za sežiganje in naprav za predelavo živalskih trupel	38
II. poglavje. — Mrhovišča in jame-grobnice	38
III. poglavje. — Konjačije	39
IV. poglavje. — Peči za sežiganje	40
V. poglavje. — Naprave za industrijsko ukoriščenje trupel in odpadkov	41
Tretji del. — Posebne določbe za preprečitev raznašanja kužnih klic z živalskimi trupli in odpadki	44
VI. poglavje. — Uporaba mesa in masti trupel za živalsko krmo in ukoriščenje drugih delov trupel v industrijske namene	44
VII. poglavje. — Na čigavem območju se mora truplo napraviti neškodljivo in čigava dolžnost je to	45

VIII. poglavje. — Zakopavanje trupel in odpadkov ter spravlanje v jame-grobnice	46
IX. poglavje. — Odpiranje jam zaradi odvzema trupel ali izkopavanja kosti; paša in košnja na mrhovišču. Opustitev mrhovišč in uporaba zemljišč v druge namene	47
X. poglavje. — Dolžnost odpravljanja živalskih trupel in odpadkov ter njih neškodljivo odstranjevanje	48
Četrto del. — XI. poglavje. — Konjači	49
XII. poglavje. — Kazni	51
XIII. poglavje. — Zaključne določbe	52
Obrazec A. — Zapisnik o truplih poginulih in pokončanih živali	52
Obrazec B. — Zapisnik o živalih, prevzetih radi opazovanja in pokončanja	53
3. Pravilnik o cenitvi poginulih in ubitih živali in uničenih predmetov	54
Obrazec cenilnega zapisnika	57
4. Določbe o preglednikih-laikih klavnih živali in mesa	
I. Usposobljevanje preglednikov-laikov	58
II. Postavljanje preglednikov-laikov	64
III. Zaključne določbe	65
5. Takse za živinske potne liste	67
Priloge k pravilniku o živinskih potnih listih:	
Obrazci 1. a, 1. b in 1. c. — Potrdilo o lastništvu in zdravju živali.	
Obrazec 2. Knjiga (register) živinskih potnih listov pri okr. načelstvu.	
Obrazec 3. Knjiga (register) živinskih potnih listov pri mestnem poglavarstvu.	
Obrazec 4. Zapisnik o izdajanju živinskih potnih listov.	
Obrazec 5. Zapisnik o obnovitvi potrdila o zdravju živali.	
Obrazec 6. Zapisnik o prenosu lastništva na živinskih potnih listih.	
Obrazec 7. Dnevnik o poslovanju z živinskimi potnimi listi.	
Obrazec 8. Potrdilo o domači vzreji živali.	

1.

Na podstavi členov 11., 12., 13. in 14. zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih bolezní in sporazumno z ministrom za finance in ministrom za notranje posle predpisujem tale

pravilnik o živinskih potnih listih.*

I. DEL.

Splošne določbe.

Člen 1.

(¹) Živinski potni list (stočni pasoš, stočna putnica) je javna listina, s katero se dokazujejo lastništvo, izvor in zdravje v njej vpisanih domačih živali.

Kot dokaz lastništva velja leto dni, kot dokaz zdravja pa 10 dni.

(²) Z zdravjem domačih živali po tem pravilniku se razume zdravje v tem smislu, da žival ni sumljiva živalske kužne bolezní, za katero je uvedena prijavna dolžnost, in da tudi nima take bolezní, da je po izvoru iz nezakuženega dvorca in da iz veterinarsko-poličijskih ozirov ni zadržka, da se dá v promet (za gonjo, prevoz, prodajo itd.).

* »Službene novine« z dne 16. X. 1939., št. 236/LXXXII/646. — Odst. 2. čl. 14. je dobil sedanjo obliko po spremembi z dne 25. XI. 1939., št. 118.748/IV. (Sl. nov. z dne 21. II. 1940., št. 41/XI/95). — »Službeni list« št. 624/92 iz l. 1940.

(³) Za izvor živali velja občina, v kateri se je povrgla, oziroma občina, v kateri je bila po dopremi iz druge občine stalno 40 dni.

(⁴) Živinski potni list mora biti izdan na golici, drugače ne velja. Golica ima obliko in besedilo po obrazcu št. 1(a), 1(b) in 1(c) tega pravilnika. Po namenu uporabe so tri vrste golic in sicer:

a) za drobnico (ovce, kože in svinje) z rdečimi črkami tiskani obrazec št. 1(c);

b) za posameznega konja, govedo ali bivola, manj ko dve leti starega, oziroma osla, mezga ali mulo ne glede na starost z modrimi črkami tiskani obrazec št. 1(b);

c) za posameznega konja, govedo ali bivola dveh let ali starejšega s črnimi črkami tiskani obrazec št. 1(a).

Golice morajo biti opremljene z zaporedno številko knjige (registra) živinskih potnih listov (obrazec št. 2 oziroma št. 3).

(⁵) Obrazec, ki je določen za velike živali, se ne sme uporabljati za drobnico niti obratno.*

Člen 2.

(¹) Za živinski potni list se plača vrednost kolka, natisnjena na golici oziroma vrednost nalepljenih kolkov s pribitimi stroški za tiskanje obrazca. Višina takse se določa z zakonom o taksah.

(²) V en potni list za drobnico, na katerem je natisnjen kolek samo za eno žival, se more vpisati tudi več živali, toda le tedaj, če se za vsako nadaljnjo žival doplača taksa v kolkih, ki se nalepijo na golici, ko se živinski potni list izda. Nalepljeni kolki se uničujejo z rtačem (zumbo) in s pečatom urada, ki izda potni list.

Člen 3.

(¹) Občine in tisti državni uradi, ki oskrbujejo občine z živinskimi potnimi listi, morajo imeti v zalogi potrebno količino golic živinskih potnih listov. Zaloga

* Obrazce, navedene v pravilniku, glej na koncu knjižice!

mora biti na kraju meseca še tolika, da zadostuje za ves prihodnji mesec.

(2) Občinske uprave nabavljajo potrebne obrazce (golice) živinskih potnih listov z uradno vlogo na pristojno davčno upravo in pošljejo hkrati tudi denar za naročeno količino in vrsto obrazcev.

Prepis te vloge dostavijo občinske uprave pristojnemu sreskemu načelstvu. Ko dobi davčna uprava denar, odbere naročeno količino in vrsto obrazcev in jih z dopisom in pobotnico za prejeti denar pošlje pristojnemu sreskemu načelstvu, ki opremi obrazce s svojim pečatom in s številko knjige (registra, obrazec št. 2) in jih pošlje s pobotnico vred občini.

Mestna poglavarstva nabavljajo golice živinskih potnih listov sama neposredno od davčne uprave in jih po prejemu opremijo s svojim pečatom in s številko knjige (registra, obrazec št. 3).

(3) Državne davčne uprave vodijo za razvid in nadzorstvo dnevnik s podatki, kdaj, katere vrste in komu so prodale živinske potne liste.

(4) Provizija od prodaje golic živinskih potnih listov, ki se morebiti daje po zakonu o taksah, gre občinskemu (mestnemu) oziroma banovinskemu veterinarskemu skladi, če nabavi občina (mesto) iz tega sklada; drugače pripada občinski (mestni) blagajni.

(5) V občinah, kjer ni pooblaščenih prodajalcev taksnih vrednotnic, morajo imeti občine potrebno zalogo (rezervo) kolkov, in sicer vedno v zadostni količini.

Člen 4.

(1) Občinski (mestni) alj državni organ, kateremu je poverjeno poslovanje z živinskimi potnimi listi, mora skrbno shranjevati golice živinskih potnih listov (čl. 13. zakona o zatiranju živalskih kužnih boleznih) in sicer v uradni blagajni, ločeno po vrstah in urejeno po zaporednih številkah.

(2) Golice živinskih potnih listov se smejo uporabljati le na območju tiste občine (oziroma na območju

za izdajanje živinskih potnih listov pooblaščenega državnega urada), za katero so bili dani in vpisani v razvid. Prepovedano je posojevanje golic med posameznimi občinami.

II. DEL.

Poslovalci z živinskimi potnimi listi.

Člen 5.

(¹) Izdajanje živinskih potnih listov in poslovanje z njimi je uradno delo občinskih (mestnih) oblastev. V tistih občinah (mestih), kjer je to iz veterinarsko-policijskih ozirav potrebno, more minister za kmetijstvo poveriti izdajanje živinskih potnih listov in poslovanje z njimi državnim organom (čl. 13. zakona o zatiranju živalskih kužnih boleznih).

(²) Za pravilno opravljanje vseh poslov pri izdajanju živinskih potnih listov in pri poslovanju z njimi je odgovoren predsednik občine.

(³) Odgovornost po prednjem odstavku more predsednik občine na podstavi statuta za občinske (mestne) nameščence prenesti na sposobne občinske (mestne) organe, katerim se poverjajo posli pri izdajanju živinskih potnih listov in pri poslovanju z njimi; ti so potem v vsem odgovorni za te posle in seveda podpisujejo v tem primeru živinske potne liste takole: »Po pooblastitvi predsednika občine izdal (tajnik, delovodja).«

(⁴) V občinah (mestih) z večjim živinskim prometom in z velikim ozemljem razdeli predsednik občine z odobritvijo nadzornega oblastva občinsko (mestno) ozemlje na potrebno število okrajev in odredi za vsak okraj po enega sposobnega občinskega nameščenca ali za ta posel usposobljeno, od občine predlagano in od nadzornega oblastva odobreno osebo za poslovanje z živinskimi potnimi listi. V tem primeru se okraji označujejo z rimskimi številkami (n. pr. Subotica I., Subotica II. itd.).

Člen 6.

Občno upravno oblastvo prve stopnje mora imeti v razvidu vse osebe, ki so pooblašene za poslovanje z živinskimi potnimi listi v njegovem območju.

Člen 7.

(¹) Poslovalcem (manipulantom) z živinskimi potnimi listi je prepovedano pobirati za ta posel od strank v svojo korist kakršne koli pristojbine ali prejemati od njih za to darove.

(²) Občinski (mestni) nameščenci, katerim je poverjeno poslovanje z živinskimi potnimi listi, ne morejo za ta opravke dobivati sploh nikakršne posebne nagrade. Za izjemne primere sme občinski (mestni) odbor z odobritvijo bana določiti tem nameščencem za opravljanje teh del v času izven uradnih ur (n. pr. ob priliki velikih letnih sejmov) iz občinske (mestne) blagajne primerno nagrado, ki ne sme biti večja ko njihova dnevnicca.

Člen 8.

Vse osebe, katerim je poverjeno poslovanje z živinskimi potnimi listi po predpisih tega pravilnika, morajo, če niso zaprisežene kot uradniki, priseči pred predsednikom občine sledečo pismeno prisego: »Jaz prisegam, da bom natančno in vestno izvrševal vse svoje dolžnosti pri poslovanju z živinskimi potnimi listi. Tako mi Bog pomagaj!«

Kraj Dan

Podpis

Za čas, ko opravljajo to uradno delo, imajo te osebe značaj javnega uslužbenca.

Člen 9.

(¹) Na občinski upravi oziroma na mestnem poglavstvu mora biti na vidnem mestu objavljeno, kje so urad-

ni prostori organov, ki so pooblaščen za poslovanje z živinskimi potnimi listi, kdo so te osebe in ob katerih urah uradujejo.

(²) Uradne ure se morajo določiti tudi za nedelje in praznike, če so na te dni sejmi, razstave ipd. V neodložljivih primerih (nakladanje živine za inozemstvo ipd.) more predsednik občine po svojem preudarku odrediti, da se izdajajo živinski potni listi v času izven uradnih ur. V takšnih primerih mora poslovalec z živinskimi potnimi listi tudi v času izven uradnih ur izdajati živinske potne liste in opravljati tudi drugo poslovanje z njimi.

Člen 10.

(¹) Poslovalec z živinskimi potnimi listi mora imeti uradni pečat občine, potrebne zapisnike, ki so predpisani s tem pravilnikom, in potrebne šampiljke.

(²) Na občinskem pečatu se označi tudi številka okraja, če je občina razdeljena v več okrajev, n. pr. Suhotica I. (odst. 4. čl. 5.).

(³) Kadar je uradno poslovanje z živinskimi potnimi listi poverjeno državnemu uradu, se uporablja pečat državnega urada. Na tem pečatu se označi ozemlje (okraj), za katero je poverjeno uradu izdajanje živinskih potnih listov.

(⁴) Uradni pečat in šampiljke mora poslovalec hraniti pod ključem.

III. DEL.

Kdaj je potreben živinski potni list.

Člen 11.

Lastnik mora imeti živinski potni list za konja, osla, mezga, mulo, govedo, bivola, ovco, kozo in svinjo ne glede na starost živali v tehle primerih:

a) če prenese svojo lastninsko pravico na tej živali na drugega (prodaja, menja, podaritev) ali si s kupom, de-

dovanjem, volilom ipd. pridobi lastninsko pravico na tej živali;

b) če žene ali odpremlja živali na živinski sejem, živinsko razstavo ali tekmo;

c) če žene ali odpremlja živali v drugo občino zaradi spremembe stalnega bivališča;

d) če ne prebiva stalno v istem kraju in goni živali od občine do občine;

e) če žene živali peš ali jih odpremlja s katerim koli prevoznim sredstvom v drugo občino, razen v primerih po členu 12.;

f) če namerava zaklati žival za javno uporabo, veliko žival (konja, osla, mezga, govedo ali bivola) pa tudi za zasebno uporabo. Za drobnico, ki jo kolje za zasebno uporabo, mora imeti živinski potni list le tedaj, ako jo kolje v javni klavnici;

g) če žene ali odpremlja živali v druge sreze na pašo ali v žir.

Člen 12.

(¹) Živinski potni list ni potreben, kadar se živina žene (goni) na ozemlje druge občine v istem srezu samo na pašo, za napajanje, na kopanje, prezimovanje, za opravljanje poljskih del ali na veterinarski pregled ob priliki zatiranja živalskih kužnih bolezni; prav tako tudi ni potreben živinski potni list za vprežno živino, kadar je zaprežena, čeprav je izven svojega sreza, ako to ne traja več ko 10 dni.

Potreben pa je živinski potni list tedaj, če se živali ženejo v drugo občino radi opravljanja kakšnih del, ki trajajo več ko 10 dni (kopaški delavci, kmetijski delavci ipd.).

(²) Potrdilo o izvoru živali, ki ga izda dvorna uprava, kolo jahačev, jokey klub ali podobna priznana, za to pooblaščenca ustanova te vrste, more veljati kot živinski potni list; toda to velja samo za upravo dvora za vsak primer, za vse druge ustanove pa le tedaj, kadar se žival odpremlja na dirke, razstavo, tekmo ali za oplemenjenje.

(³) Listina vojaškega ali orožniškega poveljništva kakor tudi državne policije o izvoru in zdravju lastnih živali, ki se ženejo ali odpremljajo v vojaške, orožniške ali policijske namene, nadomešča pravilen živinski potni list. Prav tako nadomeščajo potrdila o izvoru in zdravju živali, ki jih morajo izdajati občine brezplačno izvršilnemu oblastvu za zarubljeno živino, živinski potni list, in sicer do opravljene prodaje. Ako kdo kupi takšno žival, jo more gnati naprej ali odpremiti le s predpisanim živinskim potnim listom, ki se glasi na njegovo ime kot kupca in je izdan na podstavi potrdila pristojnega poveljništva, ustanove ali izvršilnega oblastva kot prodajalca.

(⁴) Lastnik, ki zakolje drobnico za zasebno uporabo, mora potni list, če ga ima za te živali, oddati krajevnemu oblastvu oziroma pristojnemu pregledniku mesa, da ga uniči, ako zakolje vse živali, ki so vpisane na istem potnem listu; ako pa zakolje le nekaj živali, mora pokazati živinski potni list krajevnemu oblastvu radi odpisa števila zaklanih živali.

IV. DEL.

Postopek pri izdajanju in prenosu.

Clen 13.

(¹) Za izdajo živinskega potnega lista je pristojna občina izvora živine. Za prenos lastninske pravice na živinskem potnem listu je pristojna tista občina, ki je ta živinski potni list izdala, oziroma občina, na katero je ta živinski potni list nakazan (instradiran); na podstavi starega potnega lista more pa po določbah tega pravilnika izdati nov potni list tudi tista občina, na katere ozemlju so živali v trenutku izdaje.

(²) Preden izda živinski potni list, se mora pooblaščen organ (poslovalec) prepričati, ali ima prosilec pravico do živinskega potnega lista, ali je kaj veterinarsko-

policijskih ali drugih zadržkov (zapora, prometne omejitve itd.) za izdajo živinskega potnega lista.

Zato mora imeti natančno v razvidu vse pojave živalskih kužnih bolezni v okolišu svoje in sosednjih občin, kakor tudi vse veterinarsko-policijske odredbe in po njih izdajati živinske potne liste in opravljati ostalo poslovanje z njimi.

(³) Če zahteva stranka na podstavi starega nov živinski potni list, se je treba prepričati, ali je na starem potnem listu plačana predpisana taksa; če ni, se mora po zakonu o taksah napraviti prijava in ji priložiti izvirnik nepredpisno kolkovanega živinskega potnega lista, njegov overjen prepis pa obdržati v arhivu.

(⁴) Če se ugotovi, da od stranke predloženi stari potni list ne ustreza predpisom tega pravilnika (ako so posamezni razpredelki nepredpisno izpolnjeni, ako je potni list izdan za dve ali več velikih živali, za živali raznih vrst ipd.), se sme izdati novi živinski potni list šele po dobljenem nalogu občnega upravnega oblasiva prve stopnje, kateremu je treba o tem poročati in ga prositi za navodilo.

(⁵) Klavzula o prenosu lastninske pravice se sme dati samo na potni list, ki povsem ustreza določbam tega pravilnika.

Člen 14.

(1) Kdor hoče dobiti potni list za živali, za katere nima živinskega potnega lista, mora dokazati svojo lastninsko pravico na način, kakor je razložen v odstavkih 2. in 3. tega člena.

(2) Z občinskim potrdilom (obrazec št. 8) se dokaže lastna vzreja živali. Taka potrdila, ki so vezana v bloke, izdaja v dvojniku vaški starešina oziroma član občinske uprave ali katera druga uradna oseba (v mestih organi mestnega poglavarstva), ki jo določi pristojno oblastvo. Potrdilo mora vsebovati: zaporedno številko, ime, priimek in hišno številko osebe, kateri se izdaje, vrsto, število (s številkami in z besedami) in popis živali, za

katere se izdaje, potrdilo lastništva, lastne vzreje kakor tudi potrdilo, da so živali videti zdrave in da v kraju izvora ni nobene živalske kužne bolezni, za katero je uvedena prijavna dolžnost in ki se prenaša na navedeno vrsto živali. Potrdilo mora izdatelj podpisati čitljivo in pritisniti nanje pečat. Porabljeni bloki s kopijami potrdil se predajo občini, da jih shrani. Ta potrdila niso zavezana nikakršni taksi, toda smejo se uporabljati edino, da se dobi živinski potni list. Ne morejo pa nadomeščati živinskega potnega lista. Za tistega, ki bi gnal ali odpremil živali s takim potrdilom brez živinskega potnega lista, velja, da krši predpise enako, kakor če bi gonil oziroma odpremil živali brez kakršne koli listine (pojasnilo G. D. por. št. 36.882 dne 10. IV. 1929.). Ta potrdila se shranjujejo zaporedoma, kakor so bili potni listi izdani, v arhivu poslovalca z živinskimi potnimi listi in se na vsakem napiše številka, pod katero je bil izdan živinski potni list. Potrdilo velja 10 dni in se more po tem času, če ni zadržka, podaljšati ali zamenjati z novim. Za izgubljeno potrdilo se sme izdati novo samo z odobritvijo pristojnega občinskega oblastva. Izdatelji potrdil morajo biti zaprisežene osebe in se morajo pred izdajo vselej natančno prepričati glede podatkov, katere potrjujejo. Potrebni bloki za potrdila se nabavljajo na pol iz sredstev banovinskega veterinarskega sklada, na pol pa iz sredstev banovinskega živinorejskega sklada. Za prejeto število potrdil je odgovoren izdatelj potrdil. Ta potrdila smejo vaški starešine izdajati samo lastnikom živali, ki stalno bivajo v njihovi vasi, in za živali, ki so pri njih vzrejene.

(³) Če so živali kupljene od vojaštva, policije, orožništva ali od katere druge državne ustanove, se lastništvo izpriča s potrdilom dotičnega poveljništva (ustanove). V potrdilu mora biti tudi popis živali. Če je s sodno sodbo priznana lastninska pravica, je treba pokazati razsodbo (odločbo) sodišča, če je pa živina kupljena na javni dražbi (licitaciji), je treba pokazati izpisek iz dražbenega zapisnika oziroma potrdilo izvršilnega oblastva. Če je last-

ninska pravica pridobljena z dedovanjem, volilom ipd., je treba o tem predložiti občinsko potrdilo.

(4) Banske uprave izdajo po potrebi in po krajevnih razmerah podrobnejša navodila za izdajanje občinskih potrdil o lastni vzreji živali.

(5) Glede živali, ki so kupljene od vojaškega poveljništva, orožništva, policije ali drugih ustanov, veljajo predpisi člena 29.

(6) Neposredno na ime kupca se izda živinski potni list za živali brez živinskega potnega lista, ki so kupljene na javni dražbi, če se pokaže in izroči potrdilo dražbenega oblastva; v razpredelek 5 pa se vpišejo dan, kraj in številka dražbenega zapisnika in ime oblastva, ki je dražbo opravilo.

Člen 15.

(1) Če zahteva stranka nov živinski potni list za živali lastne vzreje, za katere ji je bil prej že izdan živinski potni list, ki je pa zamazan, raztrgan ali zastaran in zato neuporabljiv, mora kot dokaz lastništva prinesiti stari živinski potni list, da se zamenja.

(2) Če zahteva stranka nov potni list za kupljene živali, mora dokazati lastništvo s starim potnim listom, dobljenim od prodajalca, na katerem je izvršen prenos lastninske pravice in je na hrbtu napisana prenosna klavzula. V prvi razpredelek novega živinskega potnega lista se tedaj vpišeta za lastnika ime in priimek osebe, ki je v prenosni klavzuli navedena kot lastnik.

(3) Če zahteva stranka nov živinski potni list za podarjene, podedovane itd. živali, pa prinese kot dokaz lastništva stari potni list, dobljen od prejšnjega lastnika, se ji ne izda novi potni list, dokler se na starem ne izvrši prenos.

(4) Če hoče dobiti lastnik na podstavi neprenesenega starega skupnega potnega lista, ki se glasi na njegovo ime in v katerem je vpisane več drobnice, enega ali več novih živinskih potnih listov, s katerimi želi dati v pro-

met del drobnice (ovac, koz, svinj), se mu izda potrebno število novih potnih listov, vendar se vpišejo živali v novi živinski potni list (liste) šele po opravljenem odpisu po členu 21. Lastnik ima pravico zahtevati na ta način potni list za vsako posamezno glavo drobnice, ki je vpisana v starem skupnem potnem listu.

(⁵) Nov potni list se izda kupcu drobnice v primeru, če je kupil samo nekaj drobnice, vpisane v skupnem potnem listu, a le za kupljeni del drobnice ter potem, ko se je prej na starem potnem listu, ki ostane pri prodajalcu, opravil odpis odkupljene drobnice in se je vpisala številka novega živinskega potnega lista, (pri čemer se plača taksa po tar. post. 110., t. 4., pod a) in b).

(⁶) Nov živinski potni list se more izdati tudi na podstavi potnega lista, izdanega v inozemstvu, vendar le na osebo, ki je živali iz inozemstva uvozila in ki je na hrbtu inozemskega potnega lista vpisana za kupca.

Člen 16.

(¹) Če se prodajajo vse živali, vpisane v živinskem potnem listu, se more opravljati prenos na njem dotlej, dokler je na njegovem hrbtu še kaj prostora.

(²) Na inozemskem živinskem potnem listu se ne more opravljati prenos lastninske pravice, temveč si mora imetnik takega potnega lista z njim pridobiti nov domači potni list in šele s takšnim potnim listom more odsvojiti v njem vpisane živali.

(³) Če se živinski potni list prenaša, a so se spremenile okoliščine glede starosti velikih živalj (konj, goved in bivolo), se morajo upoštevati tudi predpisi čl. 22. o doplačilu takse.

(⁴) Če se prodajajo prašički, jagenjčki in kozlički izpod seska do starosti 6 tednov na tedenskih sejmih kot živila za zasebno uporabo (klanje), morajo imeti lastniki-rejci živinski potni list, vendar jim ga ni treba dati prenesti na kupca - neposrednega potrošnika.

(⁵) Če se za časa gonje (odpreme) živali z ožrebitvijo, otelitvijo, oprasitvijo, ojagnjivijo ali okozitvijo dobi pri-

rastek, izda lastniku za povrženo žrebe, tele, prase, jag-nje ali kozlička potni list občina namembnega kraja po dokaznem postopku.

Člen 17.

Za vsako posamezno glavo velikih živali (konja, osla, mezga, mulo, govedo ali bivola) se sme izdati le poseben živinski potni list in nikakor ni dovoljen skupen potni list za več glav. Če se pa goni (odpremlja) sesajoče žrebe, tele, bivolček, osliček ali mezeg skupaj z materjo, se sme tudi mladič vpisati v isti potni list, če se doplača taksa na potnem listu. Tedaj se izza vrste in popisa matere dodajo spol, barva in starost mladiča, n. pr. »z žrebičko, rjavo, tri mesece staro«.

Člen 18.

(¹) Živinski potni list se izdaja samo v uradnem državnem jeziku; ne sme se niti izpolnjevati niti prenašati s svinčnikom, marveč samo s črnilom in čitljivim rokopisom ali pa s pisalnim strojem. Na desni strani poleg imena občine (mesta) se mora vpisati tudi številka okraja, če je občina (mesto) razdeljena na okraje za poslovanje z živinskimi potnimi listi, oziroma ime državnega oblastva, če je temu poverjeno poslovanje z živinskimi potnimi listi.

(²) Prvi razpredelek se izpolni po predpisih členov 14. do 16., in sicer se vpiše najprej priimek, nato ime in če je potrebno, tudi domače ime, nato pa ulica in hišna številka, kjer lastnik stanuje.

(³) Pri izpolnjevanju drugega in tretjega razpredelka se mora poslovalec z živinskimi potnimi listi, če je potrebno, prepričati o lastnikovih navedbah tudi z ogledom in lahko zahteva, da se mu živali predvedejo, ali pa gresam na kraj, kjer so živali. Če se v živinski potni list vpiše več živali, se vpiše število s številkami in besedami in podčrta, pod tem pa se ločijo živali po spolu, barvi in starosti, n. pr.: »5 (pet) svinj, in sicer 1 merjasec, bel, 3 leta star, 1 svinja, siva, 2 leti stara, 2 mer-

jaščka, črna, 3mesečna, 1 svinjka, črno pisana, 4mesečna«.

Posebno je treba paziti na to, da so v potnem listu natančno vpisani vrsta, spol, starost, barva in posebni znaki živali. Pri tem se ne smejo rabiti kratice. Lastnikova dolžnost je pa, da vsekdar, kadar živali, za katere ima potni list, spremenijo posebne znake ali dobijo nove (skopljenje, narezani uhlji, odbiti kolk, nov žig ipd.), javi to spremembo pristojnemu poslovalcu z živinskimi potnimi listi in zahteva spremembo ali dodatek v živinskem potnem listu.

(⁴) V četrtem razpredelku se vpiše kraj (občina, mesto), kjer so živali; ako se pa živali gonijo ali odpremljajo drugam, se vpiše kraj (občina, mesto) oziroma ustanova (klavnica, živinski sejm ipd.), kamor se odpremljajo. Ne sme se vpisati kot kraj namembe občina ali ustanova, za katero je odrejena veterinarsko-policijska zapora ali omejitev prometa z živalmi. Izvzeti so primeri, kadar pristojno oblastvo posebej dovoli odpremo živali v kraj (ustanovo), ki je pod zaporo ali prometno omejitvijo. V teh primerih se vpišejo naziv oblasti, ki je odpremo dovolilo, ter dan in številka odloka.

(⁵) V petem razpredelku se navede pravna podstava, po kateri se v prvem razpredelku vpisani osebi priznava lastninska pravica.

(⁶) Če se izda nov živinski potni list na podstavi starega potnega lista, se vpišejo v peti razpredelek dan, številka in kraj, kjer je bil stari živinski potni list izdan ali prenesen. Če so bile živali, za katere se izda nov živinski potni list na podstavi starega, stalno več ko 40 dni v občini, ki izdaje potni list, se vpiše v petem razpredelku le: »Na podstavi starega živinskega potnega lista.«

(⁷) Če se izda živinski potni list po odredbi nadzornega oblasti, se vpišejo v petem razpredelku naziv oblasti ter datum in številka odredbe.

(⁸) Potemtakem se pri izdajanju potnega lista vpišuje v peti razpredelek po tehle zgledih:

a) če so živali lastne vzreje in zanje še ni bil izdan živinski potni list, se vpiše: »Domače vzreje, na podstavi občinskega potrdila št., datum«;

b) če so živali lastne vzreje, pa je bil zanje že prej izdan živinski potni list, tedaj se vpiše: »Domače vzreje po živinskem potnem listu, ki se glasi na istega lastnika in je bil izdan s št. v«;

c) če je bila lastninska pravica pridobljena s prenosom, se vpiše: »Na podstavi prenosa na živinskem potnem listu št., izdanem v«; če pa so bile živali v občini, ki izdaje nov potni list, stalno več ko 40 dni, se vpiše le: »Na podstavi starega živinskega potnega lista,« (odst. 6. čl. 18.);

d) če so živali lastne vzreje, pa se potni list izdaje po odredbi nadzornega oblastva, se vpiše: »Domače vzreje, po odredbi, št. z dne«;

e) če se živinski potni list izdaje po odredbi nadzornega oblastva, toda na podstavi prenesenega živinskega potnega lista, se vpiše: »Prenos z živinskega potnega lista št., po odredbi z dne št.«;

f) pri delnem prenosu lastninske pravice se vpiše: »Lastninska pravica pridobljena z delnim prenosom živinskega potnega lista št. v«;

g) če je bila lastninska pravica pridobljena z dedovanjem ali volilom, pa živali še nimajo živinskega potnega lista, se vpiše: »Podedovana(e) po potrdilu občine št.«; če pa imajo živali prenesen potni list, se vpiše: »Žival(i) podedovana(e) z živinskim potnim listom vred, prenesenim na umrlega bivšega lastnika (zapustnika) v s št.«;

h) če je bila lastninska pravica pridobljena s kupom na javni dražbi, se vpiše: »Kupljena na javni dražbi po potrdilu (izpisku iz dražbenega zapisnika) izvršilnega oblastva št. po izvoru iz«, za vojaške, orožniške, policijske konje ali konje drugih državnih ustanov pa: »Po potrdilu poveljništva (ustanove) v št.«;

i) če je živali iz skupnega potnega lista podedovalo več oseb, se za vsakega posameznega dediča izda nov živinski potni list, podatki se pa vpišejo v peti razpredelek kakor pod f);

j) če se izda potni list na podstavi inozemskega potnega lista, se vpiše: »Na podstavi inozemskega potnega lista, izdanega v pod št.«.

(⁹) Skupni živinski potni list za drobnico na ime kakšnega izvoznika se more izdati samo za drobnico, ki je po izvoru iz tiste občine, ki izdaje takšen potni list, in na podstavi posameznih živinskih potnih listov prodajalcev, na katerih je opravljen pravilen prenos na tega izvoznika kot kupca; temu primerno je treba ravnati tudi pri izdajanju takih potnih listov na ime posameznih živinorejskih, poljedelskih, žitnih ipd. zadrug.

(¹⁰) Vse zaznambe in klavzule na podstavi posebnih dovolitev za odpremo živali iz območij in v območja, ki so pod veterinarsko-policijsko zaporo ali prometno omejitvijo, kakor tudi vse druge, ki so v zvezi z mednarodnimi veterinarskimi predpisi o prometu z živino, se vpišujejo po časovnem redu na hrbtu potnega lista z izjemo 40 dnevne klavzule o nezakuženosti izvirne občine in sosednjih občin, ki se mora na novem potnem listu dati v spodnji levi ogel prve strani potnega lista.

(¹¹) 40 dnevna klavzula se mora glasiti: »Občinsko oblastvo potrjuje, da ni bilo v poslednjih 40 dneh ne v izvorni občini (ime občine) ne v sosednjih občinah živalskih kužnih boleznih, za katere je uvedena prijavna dolžnost in ki se prenašajo na vrsto živali, ki so popisane v tem potnem listu.«

Ta klavzula se mora pri izdajanju potnega lista dati vedno, kadar koli so pogoji zanjo. Klavzula (štampljka) je 9×4 cm velika in se postavlja v levi spodnji ogel živinskega potnega lista iznad datuma in čez tiskano besedilo.

Pri podaljšanju potrdila o zdravju se daje ta klavzula izpod klavzule o 10dnevnem podaljšanju, in sicer na levi zgornji hrbtni strani potnega lista.

(¹²) Mesec izdaje in zadnja številka letnice se morata pri izdajanju potnega lista vpisati z besedami. Podpis poslovalca mora biti čitljiv in se ne sme rabiiti pečatilo (faksimile).

(¹³) Na živinske potne liste se ne smejo nalepljati nikakršne dobrodelne in podobne znamke.

(¹⁴) Vse listine, po katerih se izdajo novi živinski potni listi, se morajo zlagati in urejevati po zaporednih številkah zapisnika o izdajanju in po mesecih ter imeti shranjene tri leta.

Člen 19.

(¹) Prenos lastninske pravice se vpiše na hrbtu (leva stran) živinskega potnega lista. Prenosna klavzula naj se glasi: »Številka zapisnika za prenose Na prednji strani opisane živali se prenašajo v last namembni kraj (pot gonje ali prevoza).

V dne

Pečat

Podpis

.....«

(²) Če se tiče prenos lastninske pravice samo dela živali, navedenih na prvi strani živinskega potnega lista (t. j., če je samo nekaj teh živali prodanih, podarjenih, zamenjanih itd.), se ravno tako potrdi ta prenos ob navedbi števila in popisu živali s potrebno klavzulo na hrbtu živinskega potnega lista; toda s tako klavzulo opremljeni živinski potni list se mora vrniti prodajalcu, kupcu se pa mora izdati nov živinski potni list za tisto število živali, ki je na njega preneseno.

V tem primeru se daje tale klavzula o prenosu lastninske pravice: »Štev. 5 (pet) belih svinjk, prenesenih na N. N. iz; številka novega potnega lista 193.....«.

(³) Če se mora s skupnega potnega lista istočasno prenesti določeno število živali na razne osebe, je treba

na hrbtu vpisati toliko prenosov, kolikor je novih lastnikov, za vsakega lastnika pa se mora izdati nov potni list. Če se na tak način prenese lastninska pravica na vseh živalih, ki so popisane v istem potnem listu, je treba s starim potnim listom ravnati po predpisu iz člena 26. V zaznambah o prenosu se vpiše na skupnem potnem listu razen navedbe novega lastnika in popisa živali, ki menjajo lastnika, še številka na novo izdanega potnega lista, n. pr.: »Preneseno na N. N. iz koz, ovac Novi potni list pod št.«.

V. DEL.

Postopek pri obnovitvi potrdila o zdravju in pri spremembi namembe (poti gonje ali odpreme).

Člen 20.

(¹) Živinski potni list kot potrdilo o zdravju živali velja samo 10 dni. To potrdilo se more obnoviti, če obstoji zdravstveno stanje, kakor je to razloženo v odst. 2. člena 1. tega pravilnika. Obnovitev potrdila o zdravju se vpiše na hrbtu (levi strani) živinskega potnega lista; ta klavzula se glasi: »Potrdilo o zdravju živali se podaljšuje za 10 dni. Kraj namembe (kam se žene)
Uprava občine dne 19.....

(Pečat)

Podpis

.....«

Če je žival po izvoru iz te občine, se izpod te klavzule o podaljšanju potrdila o zdravju daje tudi 40 dnevna klavzula (odst. 11. čl. 18.), če ni za to zadržkov iz veterinarsko-policijskih ozirov. Pri obnovitvi potrdila o zdravju se je treba ozirati na stanje in kretanje živalskih kužnih boleznih v občini, ki obnavlja.

(²) Kdor želi živali, ki so vpisane v živinskem potnem listu, ki mu je veljavnost kot potrdilu o zdravju potekla, spraviti v promet na način, kakršen je naveden

v členu 11., mora zaprositi obnovitev tega potrdila o zdravju.

(³) Če originalno (prvotno) ali podaljšano potrdilo o zdravju poteče v času, ko so živali na potu, velja potrdilo za podaljšano do prihoda živali v namembni kraj, ki je naveden v živinskem potnem listu.

(⁴) Če hoče lastnik gnati ali odpremiti živali v kraj, ki v potnem listu ali v prenosu na njem ni naveden kot namembni kraj, mora to prijaviti pristojnemu oblastvu oziroma pooblaščenemu organu in prositi za spremembo namembnega kraja (poti gonje ali odpreme). Sprememba namembnega kraja se opravi samo, če je potni list glede vsega popolnoma veljaven, seveda tudi glede zdravstvenega potrdila, oziroma če je to podaljšano, ako je poteklo, in če za nov namembni kraj ni veterinarsko-policijske zapore. Klavzula o spremembi namembnega kraja se vpiše na hrbtu živinskega potnega lista in naj se glasi: »Št. Novi namembni kraj

V dne

(Pečat)

Podpis

(⁵) Za obnovitev potrdila o zdravju živali ali za spremembo namembnega kraja je pristojen samo tisti urad ali pooblaščen organ, na čigar ozemlju (v čigar okraju) so vpisane živali v trenutku zahteve, in sicer samo v tehle primerih:

a) če je bil na tem ozemlju živinski potni list izdan ali prenesen, ali

b) če je v prenosu to ozemlje navedeno kot namembni kraj in

c) če je to ozemlje na premi poti, ki gre iz občine, v kateri je živinski potni list izdan ali prenesen, v namembni kraj.

(⁶) Če je živinski potni list izdan po odredbi nadzornega oblastva, se sme dovoliti sprememba namembnega kraja samo z odobritvijo tega oblastva, kar se mora

navesti v zaznambi, ki se v tem primeru glasi: »Po dovolitvi v številka novi namembni kraj«

(7) Živali, ki na živinskem sejmu (razstavi, tekmi), kamor so bile prignane peš ali pa pripeljane po železnici, z ladjo ali z drugim vozilom, niso bile prodane, se morejo po končanem sejmu (razstavi, tekmi) vrniti domov brez novega vpisa namembnega kraja (poti) na živinskem potnem listu, dokler traja veljavnost potrdila o zdravju.

(8) Glede trajanja veljavnosti potrdila o zdravju na potnih listih za živali, ki so na potu v inozemstvo, kakor tudi glede pogojev, ob katerih se more podaljševati potrdilo o zdravju oziroma spreminjati pot na potnih listih takih živali, veljajo določbe obstoječih veterinarskih konvencij z državami; če pa takih konvencij ni, veljajo predpisi, ki jih izda za to ministrstvo za kmetijstvo na podstavi zakona o odvrčanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni in pravilnikov za izvrševanje tega zakona.

(9) Za podaljšanje potrdila o zdravju in za spremembo namembne poti na potnih listih živali, ki so namenjene za izvoz v inozemstvo, so pristojni tile oblastveni organi:

1. Kadar se odpremljajo živali z drugimi vozili, ne pa po železnici ali z ladjo, oziroma če se ženejo živali peš, je pristojen veterinar tistega upravnega oblastva prve stopnje, v čigar ozemlju so ti transporti živali.

2. Če se odpremljajo živali po železnici ali z ladjo:

a) ako je bil transport prvotno napoten v tuzemstvo, se mora za časa odpreme spremeniti pot in transport napotiti v inozemstvo, kakor tudi če je transport že prvotno napoten v inozemstvo, pa je treba med odpremo spremeniti pot na potnih listih in napotiti transport v drug kraj, je pristojen tisti veterinar, ki je po razporedu določen za nakladalnega veterinarja za postajo, na kateri je bil transport zaradi te spremembe v živinskih potnih listih zadržan; če pa ta postaja ni določena za

nakladanje živali, je pristojen veterinar, ki je razporejen za najbližjo nakladalno postajo;

b) ako je transport že prvotno napoten v inozemstvo in je na meji treba spremeniti pot na živinskih potnih listih in določiti drug namembni kraj v inozemstvu, je pristojen mejni veterinar.

(10) Namembni kraj sme spremeniti oziroma potrdilo o zdravju na potnih listih za živali, napotene v inozemstvo, sme podaljšati pristojni nakladalni oziroma mejni veterinar samó, če se transport po določbah točke 8. tega člena v smislu določb obstoječih veterinarskih konvencij oziroma izdanih razpisov in naredb sploh sme brez zadržka tja napotiti, mejni veterinar pa tudi v tem primeru samo, če se transport tako za prvotni kakor tudi za novi namembni kraj more napotiti preko te mejne postaje.

(11) Pri postopku po prednjem odstavku mora pristojni nakladalni veterinar živali zopet pregledati in na živinskih potnih listih predpisno popraviti klavzulo in ostale podatke, mejni veterinar pa mora pri tem živinske potne liste zopet predpisno vidirati in overiti. Razen tega mora mejni veterinar o vsaki spremembi namembnega kraja naknadno obvestiti veterinarja, ki je bil pregledal živali pri nakladanju.

(12) O vsaki spremembi namembnega kraja po točkah 9., 10. in 11. tega člena je treba obvestiti tisti urad, ki je izvršil prenos lastninske pravice, radi vpisa v zapisnike.

VI. DEL.

Posebne določbe o odpisovanju s skupnih potnih listov in o inozemskih potnih listih.

Člen 21.

(1) Če se glasi živinski potni list na več glav drobnice (skupni potni list), pa nekaj te drobnice pogine ali se po oblastveni odredbi pobije ali zakolje za zasebno ali javno porabo ali drugače prejde (jih ukradejo, same

utečejo itd.), se mora živinski potni list predložiti pristojnemu oblastvu radi odpisa drobnice.

Če pa so bile vse živali zaklane ali so vse poginile, mora lastnik izročiti živinski potni list pristojnemu občinskemu oblastvu, da ga hrani po točki 14. člena 18.

(²) Lastnik mora ob tej priliki svoje navedbe tudi dokazati; državna in občinska oblastva pa mu v tem primeru izdajo, če je potrebno, uradno potrdilo brez plačila taks. Na tej podstavi se na hrbtu živinskega potnega lista vpiše zaznamba o odpisu.

Če je treba odpisati živali, ki so poginile ali so bile po oblastveni odredbi pobite ali brez pregleda pristojnega preglednika klavnih živali in mesa zaklane za zasebno porabo, mora lastnik predložiti pristojnemu poslovalcu z živinskimi potnimi listi živinski potni list kakor tudi brezplačno potrdilo krajevnega veterinarsko-policijskega oblastva o tem, da je prijavil, da so živali poginile oziroma bile zaklane, če so pa bile pobite po oblastveni odredbi, tudi brezplačno potrdilo pristojnega državnega veterinarja. Na tej podstavi zapiše poslovalec z živinskimi potnimi listi na hrbtu živinskega potnega lista potrdilo o odpisu, v katerem se morajo navesti število, vrsta in popis odpisanih živali, vzrok odpisa kakor tudi število, vrsta in popis tistih živali, ki ostanejo, n. pr. »Št.
Odpisane 3 črne ovce, poginile (pobite po oblastveni odredbi, zaklane za zasebno porabo); ostanejo 4 bele ovce.

Kraj, datum.

(M. P.)

Podpis

.....«

(³) Z odpisno klavzulo po prednjem odstavku opremljeni živinski potni list služi lastniku kot pravilen živinski potni list za preostalo drobnico.

(⁴) Na živinskih potnih listih za drobnico, ki se kolje za javno porabo, kakor tudi za tisto, ki se kolje za zasebno porabo, a spada po obstoječih predpisih pod obvezni pregled po pregledniku klavnih živali in mesa, odpiše

zaklane živali preglednik mesa, pri čemer mora navesti ustrezno številko zapisnika o pregledu klavnih živali, n. pr.: »Štev. zapisnika Dve črni svinji zaklani. Kraj dan, podpis«, in nato postopa dalje po določbah odstavka 2. člena 79. pravilnika za pregledovanje klavnih živali in mesa.

Podobno je treba postopati pri odpisovanju drobnice s predpisno vidiranih inozemskih živinskih potnih listov, če je poginila, bila pobita po oblastveni odredbi ali zaklana za porabo. Če se pa del drobnice z inozemskih potnih listov proda, se odpiše po niže navedenih določbah.

(⁵) Odpis se mora izvršiti tudi v tistih primerih, ko se lastniku na njegovo zahtevo izda nov živinski potni list za del drobnice z istega živinskega potnega lista; dalje, ko se na podlagi inozemskega živinskega potnega lista izda domač živinski potni list samo za del te drobnice. V teh primerih jih odpiše tisti poslovalec z živinskimi potnimi listi, ki izda nov živinski potni list; v odpisni klavzuli mora navesti poleg drugega tudi številko novega živinskega potnega lista.

(⁶) Če nastane med odpremo drobnice po železnici potreba za odpis s skupnega potnega lista, ker je vagon prenapolnjen ali ker kaj drobnice pogine ali se zakolje v sili, mora potrební odpis izvršiti pristojni nakladalni veterinar za tisto postajo.

(⁷) Odpis po prednjem odstavku vrši pristojni veterinar po obrazcu iz odstavka 2. tega člena, pri čemer mora izdati lastniku brezplačno potrdilo z navedbo številke, kraja in dneva, kjer in ko je bil živinski potni list izdan, lastnikovega priimka in imena in njegovega prebivališča, dalje števila odpisane drobnice, vrste, starosti, barve, spola in drugih znakov te drobnice, kakor tudi vzroka odpisa; na podlagi tega potrdila mora poslovalec z živinskimi potnimi listi izvršiti potrebne popravke v zapisnikih o poslovanju z živinskimi potnimi listi (zapisnik o izdajanju živinskih potnih listov, zapisnik o prenosu lastninske pravice, zapisnik o odpisu drobnice na živinskih potnih listih) in razen tega, če odpis ni izvršen

zaradi pogina, izdati lastniku nov živinski potni list za odpisano drobnico.

(⁸) Če se izvrši odpis iz prejšnjega odstavka zaradi zakola v sili, se mora novi živinski potni list, izdan za odpisano drobnico, izročiti pregledniku klavnih živali in mesa.

Člen 22.

Poslovalci z živinskimi potnimi listi morajo paziti, da se natančno izvršujejo predpisi zakona o taksah glede doplačila takse v primerih, ko velike živali (konji, govedo, bivoli) prekoračijo starost 2 let, pa je bil zanje potni list izdan, ko še niso bile dve leti stare.

Člen 23.

(¹) Inozemski potni list velja samo za dokaz o izvoru živali in o tem, da so bile na zakonit način pribavljene. Na njem ni dovoljeno obnavljati potrdilo o zdravju živali niti navajati nov kraj namembe. Prenos inozemskih živinskih potnih listov nima veljavnosti.

(²) Kdor hoče živali, prispelle iz inozemstva, spraviti v promet po predpisih člena 11., si mora poprej na podlagi inozemskega živinskega potnega lista priskrbeti nov domač živinski potni list, v katerem se mora v prvi razpredelek vpisati kot lastnik tisti, ki je živali iz inozemstva uvozil, oziroma na čigar naslov so živali prispelle (odst. 6. čl. 15.). V peti razpredelek tega novega živinskega potnega lista se mora vpisati, da so živali inozemskega izvora. Inozemski potni list se mora nato vložiti v poslovalčev arhiv.

(³) Če se glasi inozemski živinski potni list za več živali in se na tej podstavi za del teh živali izda domač potni list ali več takih domačih potnih listov pa se mora zato ali pa ker nastopijo primeri iz odstavka 1. člena 21., opraviti odpis na inozemskem potnem listu, je treba ta odpis izvršiti po predpisih, ki veljajo za domače živinske potne liste (odst. 4. čl. 15. in odst. 2. čl. 21. Inozemski potni list se mora tedaj, če je na njem ostalo še kaj

živali, vrniti stranki z zaznambo na tem potnem listu, pod katero številko in od koga so bili izdani novi živinski potni listi.

(4) Živali, uvožene z inozemskim živinskim potnim listom, se smejo goniti (prevažati) naprej samo po premem potu od prehodne točke na meji do namembnega kraja, za katerega je uvoz odobren. Kot spremna listina velja do namembnega kraja isti inozemski živinski potni list, če je od naših mejnih oblastev vidiran.

(5) Vizum mejnega oblastva se glasi: »Predpisani postopek izvršen, uvoz se dovoljuje.« Če na potnem listu takega vizuma ni, mora pristojno občno upravno oblastvo prve stopnje takoj opraviti preiskavo in o izidu nujno poročati ministrstvu za kmetijstvo.

VII. DEL.

Registriranje, jemanje iz prometa, popravki, duplikati živinskih potnih listov.

Člen 24.

(1) Za izdajanje novih živinskih potnih listov vodi poslovalec z živinskimi potnimi listi zapisnik po obrazcu št. 4.

(2) Preden se novi živinski potni list izda stranki, se morajo podatki iz potnega lista vpisati v zapisnik, na potnem listu pa se mora zabeležiti zaporedna številka zapisnika. Zaporedne številke zapisnika se začnejo ob pričetku vsakega proračunskega leta z 1. V razpredelku 10 zapisnika se vpišejo podatki iz razpredelka 5 živinskega potnega lista, v razpredelku 12 pa pristojbine, porabane po členu 30. tega pravilnika.

(3) Za obnovitev potrdila o zdravju živali in spremembi kraja namembe vodi poslovalec z živinskimi potnimi listi zapisnik po obrazcu št. 5.

(4) Zapisnik o izdajanju živinskih potnih listov se ob sejmih lahko vodi posebej za vsako vrsto živinskih

potnih listov ali pa posebej za nove potne liste, za obnoveitev potrdila o zdravju in o spremembi namembnega kraja.

Člen 25.

Za prenos in odpis živinskih potnih listov vodi poslovalec poseben zapisnik po obrazcu št. 6. Pri vsakem prenosu ali odpisu živinskih potnih listov je treba navesti tudi zaporedno številko tega zapisnika. Zaporedne številke se začnejo ob začetku vsakega proračunskega leta z 1. Razpredelki 3 do 6 se izpolnjujejo z dobesednim prepisom iz razpredelkov 1, 2 in 3 živinskega potnega lista, ostali pa z odgovorom na vprašanja, kakor so v njih postavljena.

Člen 26.

(1) Nikdo ne sme obdržati živinskega potnega lista, ki se glasi na živali drugega lastnika, temveč ga mora izročiti pristojnemu organu radi prenosa ali pa da se vzame iz prometa.

(2) Če se na podlagi kakega potnega lista izda nov potni list, se mora stari (temeljni) živinski potni list vzeti iz prometa, potem ko se je na njem zaznamovala številka zapisnika, pod katero je bil izdan novi potni list, in se mora hraniti v arhivu 3 leta.

(3) Živinski potni list se mora na način, opisan v prejšnjem odstavku, vzeti iz prometa tudi tedaj, če so z njega odpisane vse živali zaradi primerov, navedenih v odstavku 1. člena 21. tega pravilnika.

Člen 27.

(1) Lastnik, ki je živinski potni list izgubil ali ki mu je list kako drugače prešel, lahko zaprosi, da se mu izda duplikat. Za izdajanje duplikata živinskega potnega lista je pristojen tisti urad (pooblaščen organ), ki je originalni (izgubljeni) primerek izdal oziroma prenesel; če pa živali niso v kraju, kjer je bil živinski potni list izdan ali prenesen, lahko izda duplikat tisti urad (organ), na čigar ozemlju so živali.

(²) Preden se duplikat izda, se mora napraviti kratek zapisnik, ki ga podpišejo stranka kot prosilec in priče, ki so bile zaslišane. V zapisnik se vpišejo važnejši podatki izgubljenega potnega lista (številka zapisnika o izdajanju potnih listov, zaporedna številka, dan in kraj izdaje, ime in bivališče lastnika, popis živali). Zapisnik se predloži občnemu upravnemu oblastvu prve stopnje, ki postopa po § 258. zakona o sodnem nepravdnem postopku in v banovinskem uradnem listu objavi, da je stari potni list prešel. Stranka mora zapisnik kolkovati kot prošnjo in plačati stroške za objavo (amortizacijo). Šele po preteku 30dnevnega roka po objavi razveljavitve sme pristojni poslovalec izdati zahtevani duplikat.

(³) Duplikat se izdaja enako kakor temeljni živinski potni list (izvirnik), le da se mora takoj na čelu potnega lista z rdečilom napisati zaznamba: »Duplikat, izdal v dne« Podpis.

(⁴) Poslovalec z živinskimi potnimi listi se mora tudi po postopku iz odstavka 2., preden izda duplikat, ponovno prepričati iz zapisnika o izdajanju živinskih potnih listov oziroma iz zapisnika o prenosu in odpisu živinskih potnih listov, da je prosilec res lastnik živali in da so njegovi podatki resnični. Če pa so ti zapisniki v območju drugega oblastva, pristojnega za izdajanje živinskih potnih listov, si mora od tega oblastva uradno priskrbeti potrebne podatke, ki se nanašajo na prešli živinski potni list.

(⁵) Če ni posebnih razlogov za dvom o prosilčevih podatkih, se izda namesto izgubljenega živinskega potnega lista na predpisno kolkovano prošnjo duplikat po podatkih zapisnika o izdajanju živinskih potnih listov oziroma zapisnika o prenosu in odpisu živinskih potnih listov.

(⁶) Duplikat se mora vpisati v zapisnik o izdajanju živinskih potnih listov pod novo zaporedno številko; na duplikatu pa se mora v razpredelku 5 in v zapisniku o izdajanju v razpredelku 10 vpisati pripomba, katero številko zapisnika je imel originalni živinski potni list.

Če pa je bil originalni živinski potni list prenesen in pride tudi prenosna klavzula v duplikat, se mora to izvršiti tudi v zapisniku o prenosu (odpisu) in vpisati številka originalnega prenosa v razpredelek 11 tega zapisnika.

(7) Če oblastvo, ki je pristojno za izdajanje živinskih potnih listov, oziroma pooblaščen poslovalec tudi po objavljeni razveljavitvi starega živinskega potnega lista odkloni izdajo duplikata, mora o tem izdati prosilecu odločbo z navedbo razlogov, proti kateri se more prosilec pritožiti na občno upravno oblastvo prve stopnje.

(8) Če lastnik potni list izgubi ali mu tá kako drugače prejde, pa ne more navesti, katero oblastvo je prešli živinski potni list izdalo ali preneslo, ali če se to iz zapisnika o izdajanju ne more ugotoviti, se lastniku ne sme izdati duplikat, temveč samo nov potni list, vendar samo po nalogu občnega upravnega oblastva prve stopnje, pristojnega za kraj, kjer so živali. Zato mora lastnik izgubo potnega lista v takem primeru takoj prijaviti neposredno temu oblastvu.

Člen 28.

(1) Če nastopijo pri živini, za katero lastnik že ima potni list, bistvene spremembe, zaradi katerih je živino težje spoznati (sprememba barve, novo žigosanje, izrastki, trdine, porast rogov, izguba očesa, uhlja itd.), mora lastnik radi popravka predložiti potni list oblastvu, ki je pristojno za izdajanje živinskih potnih listov.

(2) Popravek je dovoljen tudi v primeru, če je v živinskem potnem listu pomotoma ali zaradi netočne ocene vpisan napačen podatek.

(3) Popravek sme izvršiti samo tisti urad, ki je živinski potni list izdal (prenesel).

(4) Če je živina na ozemlju drugega urada, ki ni izdal (prenesel) potnega lista, more tudi ta drugi urad izvršiti popravek, vendar pa si mora uradno priskrbeti potrebne podatke iz zapisnika o izdajanju živinskih potnih listov oziroma o prenosu in odpisu živinskih potnih

listov tistega urada, ki je živinski potni list izdal (prenesel).

(5) Pristojni poslovalec z živinskimi potnimi listi mora pred opravo popravka živinski potni list, ki je predložen radi popravka, primerjati s podatki zapisnika iz prednjega odstavka in sme radi ugotovitve točnega stanja zaslišati priče in opraviti ogled.

(6) Podatki, ki jih je treba popraviti, se prečrtajo, iznad prečrtanega besedila pa se vpiše pravilno besedilo in se zaznamuje, da se je izvršil popravek, n. pr.: »Popravljen v dne« (M. P.) Podpis.

(7) Tudi za popravke veljajo predpisi odstavkov 7. in 8. člena 27.

(8) V neodločljivih in izrednih primerih, ko se živali na železnici nakladajo ali prekladajo, sme tudi nakladalni veterinar, če je potrebno, izvršiti manjše popravke na živinskih potnih listih, vendar samo tedaj, če ni bil živinski potni list izdan (prenesen) v občini, kjer se živali nakladajo (prekladajo). O izvršenem popravku mora veterinar takoj obvestiti tisti urad, ki je živinski potni list izdal (prenesel), in mu poslati vse podatke, ki jih je vpisati v zapisnik o izdajanju in v zapisnik o prenosu in odpisu živinskih potnih listov.

Člen 29.

(1) Kdor kupi živali od vojaškega, orožniškega, policijskega ali drugega poveljništva ali kake druge podobne državne ustanove, jih sme odpraviti naprej šele tedaj, ko si priskrbi na svoje ime nov živinski potni list (čl. 14.). Ta potni list izda na podstavi potrdila poveljništva (ustanove) na kupčevo ime tisto oblastvo (organ), ki je pristojno za kraj, kjer se je opravila kupoprodaja. Razporedlek 5 novega potnega lista se izpolni tako, kot je navedeno v točki g) odstavka 8. člena 18.

(2) Če so v potrdilu, ki ga izda poveljništvo (državna ustanova) kot prodajalec, kake omejitve glede prostega razpolaganja (predkupna pravica, obveznost prijave pre-

prodaje itd.), se morajo tudi te omejitve vpisati v novi živinski potni list.

(³) Živinski potni list z omejitvami, omenjenimi v prednjem odstavku, se sme prenesti samo z dovolitvijo poveljništva (ustanove) kot prodajalca. Dovolitev se vpiše v zaznambo o prenosu in se dovolilo nato odvzame in vloži v arhiv.

(⁴) Listin za vojaške konje, izdanih od pristojnih poveljništev, ne smejo civilna oblastva ne podaljševati ne obnavljati.

(⁵) Glede izdajanja potnih listov za živali, kupljene od državne konjarne, velja nalični postopek kakor v odstavkih 1. do 4. tega člena.

(⁶) Če se pri kontroli živinskih potnih listov ugotovi, da ima lastnik brez lastne krivde za svoje živali nepravilen potni list, se mu izda uradno potrdilo, potni list pa se mu odvzame in se opravijo ovedbe, pa se mu šele po opravljenem postopku in dokazu lastništva uradno popravljeni potni list vrne.

Če bi trajal ovedbeni postopek dalj časa, lastnik pa bi potreboval potni list radi nadaljnega razpolaganja z živino, se mu sme po dokazu lastništva potni list vrniti, ko so se po členu 28. izvršili popravki in je bil napravljen overjen prepis potnega lista za nadaljnji postopek.

VIII. DEL.

Pristojbine.

Člen 30.

(¹) Pri poslovanju z živinskimi potnimi listi pobirajo občine za veterinarski in živinorejski sklad pristojbine, ki so bile predpisane z odločbo ministrstva za kmetijstvo v sporazumu z ministrstvom za finance pod št. 25.531/III dne 9. aprila 1937.,* in sicer:

1. za izdajo živinskega potnega lista 1— dinar;

* »Službeni list« št. 235/34 iz l. 1937. — Zvišanje teh taks in pristojbin glej str. 67. in 68. knjižice.

2. za prenos lastninske pravice na živinskih potnih listih oziroma pri odpisovanju dela kupljene živine z živinskega potnega lista (za vsak prenos ali odpis) 0'50 dinarja;

3. za obnovitev potrdila o zdravju in spremembi namembnega kraja 0'50 dinarja.

(²) Razen pristojbin iz prejšnjega odstavka in taks po zakonu o taksah se na živinske potne liste ne smejo nalagati nobene druge pristojbine ali takse, katerih ni ministrstvo za finance izrečno odobrilo.

(³) Pristojbine iz odstavka 1. se morajo plačati istočasno, ko se lastniku vroči živinski potni list; potrdilo o plačilu se mora vpisati v zadevni razporedek zapisnika kakor tudi v potni list; razen tega pa se mora vpisati še v dnevnik o poslovanju z živinskimi potnimi listi, ki se vodi po obrazcu št. 7.

(⁴) Takoj po prejemu se vpiše v dnevnik o poslovanju z živinskimi potnimi listi vsa nabavljena zaloga živinskih potnih listov. Vse nadaljnje spremembe, t. j. izkupiček od prodanih potnih listov in pristojbine, pobrane po členu 30. tega pravilnika, se dnevno vpišejo v dnevnik (obrazec št. 7). Dnevnik se mora ob koncu vsakega meseca zaključiti, izdatki od prejemkov odšteti, ostanek zaloge živinskih potnih listov po številu, vrsti in vrednosti prenesti na sledeči mesec, vsa vplačana gotovina z navedbo postavke pa vpisati v blagajniški dnevnik občinskega veterinarskega sklada in dalje ravnati z denarjem po predpisih pravilnika o poslovanju z občinskimi oziroma banovinskim veterinarskim skladom tiste banovine, kjer se vrši poslovanje z živinskimi potnimi listi.* Ravno tako je treba postopati na koncu leta, ko se ostanek prenese v novi dnevnik, ki ga mora voditi blagajnik.

(⁵) Vse knjige (zapisniki) po obrazcih 2, 3, 4, 5, 6 in 7 morajo biti paginirane in z uradno vrvico s pečatom

* Za dravsko banovino je predpisano, da se pristojbine pobirajo v kolkih.

prevezane. Zapisnik o izdajanju potnih listov, o obnovitvi potrdil o zdravju in o spremembi namembnega kraja, o prenosu lastništva in dnevnik o poslovanju se morajo mesečno zaključiti; v zapisnike pa se mora vpisati tudi postavka blagajniškega dnevnika, pod katero so pobrane pristojbine bile vplačane v občinski veterinarski sklad.

(6) Potrebni predujmi občinski blagajni za nabavo golic živinskih potnih listov se dajo iz občinskega veterinarskega sklada, kjer je, drugače pa iz občinske blagajne.

(7) Predaja pobranih pristojbin občinski (mestni) blagajni, vknjiževanje, obračunavanje in kontrola teh dohodkov se vršijo po pravilniku o poslovanju in porabljanju denarja iz občinskega (mestnega in banovinskega) veterinarskega sklada (fonda).*

(8) Pri izdajanju novega potnega lista, obnavljanju potrdila o zdravju, o spremembi namembnega kraja in prenosu lastništva se morajo na hrbtu potnega lista (leva stran) vpisati vse pobrane pristojbine; v ta namen mora izročiti vsaka občina poslovalcu z živinskimi potnimi listi štampiljko, ki se glasi: »Plačane pristojbine:

1. za pristojbinski obrazec	dinarjev
2. za izdajo potnega lista	dinarjev
3. za obnovitev potrdila o zdravju in o spremembi namembnega kraja	dinarjev
4. za prenos lastništva oz. odpis	dinarjev
5. druge odobrene pristojbine	dinarjev
	<u>Skupaj dinarjev</u>

V dne 19.....

Poslovalec z živ. potnimi listi:
..... (podpis)

* »Službeni list« št. 148/23 iz l. 1938. [»Pravilnik o poslovanju z občinskimi (mestnimi) veterinarskimi skladi ter z banovinskim veterinarskim skladom dravske banovine«.]

(⁹) Vse pristojbine, ki se pobirajo pri izdajanju in poslovanju z živinskimi potnimi listi, morajo biti očitno in stalno razvidne v prostorih, kjer se pobirajo.

IX. DEL.

Nadzorstvo nad poslovalci z živinskimi potnimi listi.

Člen 31.

(1) Banska uprava nadzira po svojih organih in podrejenih oblastvih ob vsaki priliki izvrševanje določb tega pravilnika, sreski načelniki pa kontrolirajo po svojih organih ob vsakem potovanju v občino, zlasti pa ob strokovnem nadzorovanju tedenskih in letnih živinskih sejmov delo poslovalcev z živinskimi potnimi listi in vpisujejo svoje pripombe v posebej za to osnovano »kontrolno knjigo«. Kontrolna knjiga mora imeti téle razpredelke: dan pregleda, ime in uradni čin preglednika, predmet pregleda, izvid, odločba, podpis. O pripombah in odločbah mora pregledovalec poročati svojemu neposrednemu starešini. Datum in izid pregleda se morata zabeležiti tudi v vsaki posamezni knjigi (obrazci 2, 3, 4, 5, 6, 7 in 8).

(2) Občinski oziroma okrožni veterinarji morajo o priliki strokovnega nadzorovanja tedenskih tržnih dni ali sejmov po končanem sejmu vsakokrat pregledati vse knjige, omenjene v prednjem odstavku, in s svojim podpisom potrditi, ali se vodijo knjige in pobirajo pristojbine po predpisih tega pravilnika.

(3) Banska uprava mora radi pravnega poslovanja z živinskimi potnimi listi po tem pravilniku izdajati krajevnim razmeram primerna podrobna navodila in po potrebi odrediti, da se za poslovalce z živinskimi potnimi listi prirejajo krajši tečajji, v katerih se poučujejo ne samo v pravilnem poslovanju, temveč si pridobijo tudi potrebno znanje za popis živali in o veterinarsko-polijskih predpisih, ki so v zvezi s poslovanjem z živinskimi potnimi listi.

X. DEL.

Kazenske določbe.

Člen 32.

(¹) Kdor ravna zoper predpise tega pravilnika, se kaznuje po členu 111. zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih boleznih denarno do 900 dinarjev ali z zaporom do 30 dni, če ne spada dejanje pod kazenski zakon.

(²) Te prekrške sodijo občna upravna oblastva.

(³) Dohodki od denarnih kazni se uporabljajo po predpisih člena 110. zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih boleznih.

(⁴) Poslovalci z živinskimi potnimi listi so odgovorni za kazniva dejanja po tem pravilniku po zakonu o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih boleznih; poleg tega se pa smejo preganjati tudi še disciplinsko oziroma po kazenskem zakonu. Razen tega so odgovorni za storjena taksna kazniva dejanja po zakonu o taksah.

XI. DEL.

Končne določbe.

Člen 33.

Ta pravilnik stopi v veljavo čez tri mesece po razglasitvi v »Službenih novinah«. Tedaj prenehajo veljati predpisi, ki nasprotujejo temu pravilniku.

V Beogradu dne 25. avgusta 1939.; št. 44.019/IV.

Minister za kmetijstvo
dr. B. Čubrilović s. r.

{Obrazec gl. na koncu knjižice!}

2.

Na podstavi čl. 3., 30., 31., 32., 33., 34. in 107. zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni od 14. junija 1928. in sporazumno z ministri za notranje posle, za trgovino in industrijo ter za socialno politiko in ljudsko zdravje predpisujem tale

pravilnik o odstranjevanju in uničevanju živalskih trupel in odpadkov.*

PRVI DEL.

I. poglavje.

Splošne določbe.

Člen 1.

Za živalska trupla se štejejo po določenih tega pravilnika domače in divje živali, vštrevši perutnino in ptice, ki so poginile, bile mrtvorojene ali zavržene, dalje cele zaklane ali pokončane živali, ki so neprikladne za človeško hrano; za živalske odpadke pa se štejejo vsi ločeni deli omenjenih živali, kakor tudi vsa živila živalskega izvora, ki so bila spoznana za neprikladna za človeško hrano.

Člen 2.

Lastnik živali ali njegov zastopnik, čuvaj ali gonjač živine je dolžen prijaviti vsak primer pogina svoje ali

* »Službene novine« z dne 12. XII. 1939., št. 285/C/
787. — »Službeni list« št. 55/7 iz l. 1941.

zaupane mu živali županu ali vaškemu starešini tiste občine ali vasi, kjer je žival poginila.

Prijavo mora podati tudi veterinar, ki je žival zdravil ali jo pregledal, dalje preglednik klavnih živali in mesa, kakor tudi vsak javni uslužbenec, ki je pogin ugotovil.

Logarji, orožniki, lovski čuvaji in lovci so dolžni prijaviti vsak primer poginule divjadi starešini najbližje občine ali vasi.

Člen 3.

Živalska trupla in odpadki se ne smejo uporabljati, ukoriščati ali dajati v promet za človeško hrano. Odstraniti in uničiti se morajo na neškodljiv način, izvzemši primere, v katerih je po določitih tega pravilnika izrečno dovoljena njih predelava ali uporaba za živalsko krmo.

Člen 4.

Občine ali mesta so dolžna odstraniti vsa v čl. 1. navedena živalska trupla in odpadke in v ta namen zgraditi potrebne naprave za neškodljivo odstranjevanje in uničevanje, to je: mrhovišča ali jame-grobnice, peči za sežiganje ali pa naprave za ukoriščanje živalskih trupel in odpadkov ter skrbeti za njih vzdrževanje.

Za priskrbo zemljišča se je poslužiti razlastitve (ekspropriacije), če bi se to na drug način ne moglo dobiti.

Člen 5.

Če je na območju kake občine ali mesta oziroma v njegovi bližini kaka zasebna naprava za ukoriščanje živalskih trupel in odpadkov, odloči pristojni ban, za območje uprave mesta Beograda pa minister za kmetijstvo o tem, ali se more spregledati obveznost iz čl. 4. glede ureditve in zgraditve mrhovišča ali jame-grobnice ali peči za sežiganje.

V raztresenih (nestrnjenih) vaseh in občinah sme ban dovoliti (za upravo mesta Beograda minister za kmetijstvo) potrebne spreglede (n. pr. glede planinskih pašnikov, večjih pristav ipd.).

Z odobritvijo banske uprave lahko dvoje ali več sosednih občin sporazumno uredi skupne naprave.

Člen 6.

Občinam in mestom z veliko površino more ban (za upravo mesta Beograda minister za kmetijstvo) obvezno predpisati, da uredijo tudi več naprav, predpisanih v čl. 4.

Poljedelska veleposestva, lastniki velikih pašnikov, tovarne, klavnice in podobne ustanove smejo z dovoljenjem prvostopnega občeupravnega oblastva tudi sami zgraditi svoje lastne naprave za odstranjevanje živalskih trupel in odpadkov s svojih zemljišč ali delovnega območja; po izkazani potrebi pa jih more isto oblastvo k temu tudi prisiliti.

Člen 7.

Preden se živalsko truplo odstrani ali uniči, se mora raztelesiti

a) v vsakem primeru, kadar je podan sum nalezljive bolezni in

b) če lastnik to pravočasno zahteva in se s tem strinja pristojni veterinar.

Člen 8.

Naprave in delo odstranjevanja živalskih trupel in odpadkov morajo biti pod stalnim nadzorstvom pristojnega oblastva, ki je dolžno ukreniti v vsakem primeru vse to, kar je potrebno, da se ugotovljene nerednosti in nedostatki na kraju samem popravijo oziroma odstranijo.

DRUGI DEL.

Ureditev mrhovišč in jam - grobnic, konjačij, peči za sežiganje in naprav za predelavo živalskih trupel.

II. poglavje

Mrhovišča in jame-grobnice.

Člen 9.

Pri izbiri kraja za mrhovišče, jamo-grobnico ali peči za sežiganje se mora priskrbeti mnenje (občinskega) veterinarskega in sanitetnega referenta. V občinah, kjer takih referentov ni, je zaprositi za mnenje takih referentov pri prvostopnem občeupravnem oblastvu. Na osnovi tega mnenja predlaga občinski odbor kraj za zgraditev omenjenih naprav in to tudi sklene.

Dovoljenje za ureditev mrhovišč ali jam-grobnic na območju občine daje prvostopno občeupravno oblastvo na podstavi komisijskega ogleda in razprave na kraju samem ob udeležbi administrativnih in strokovnih uslužbencev prvostopnega občeupravnega oblastva, po potrebi pa še strokovnjaka za zdravstveno tehniko najbližjega higienskega zavoda.

Mestom (mestnim poglavarstvom) daje dovoljenje za gradnjo teh naprav ban na podstavi mnenja odseka za veterinarstvo (za mesti Beograd in Pančevo pa upravnik mesta Beograda).

Člen 10.

Če občina-mesto (mestno poglavarstvo) ne bi priskrbelo zemljišča, ki je potrebno za ureditev mrhovišča ali za gradnjo jame-grobnice, ali če teh naprav ne bi po predpisih uredila, izvrši to višje pristojno oblastvo na račun občine oziroma mesta.

Člen 11.

Ban (na območju uprave mesta Beograda pa minister za kmetijstvo) predpiše po zaslišanju pristojnega

higienskega zavoda natančnejša navodila, ki jih je upoštevati pri izbiri kraja za mrhovišče in jamo-grobnico, dalje glede velikosti mrhovišča in jame-grobnice, načina gradnje, vrste zapiranja, ograj, kopanja itd.

Člen 12.

1. Jama-grobnica se sme odpirati in uporabljati samo v navzočnosti odposlanca občinske uprave.

2. Ključ za jamo-grobnico mora hraniti oseba, določena po občinskem oblastvu.

Člen 13.

Ko je jama-grobnica napolnjena do enega metra pod ploščo, se mora zadelati z zemljo in se vsaj 15 let od poslednjega zakopa ne sme uporabljati.

III. p o g l a v j e.

Konjačije.

Člen 14.

1. V vseh mestih, trgih, večjih občinah in krajih se morajo zgraditi pri napravah za odstranjevanje živalskih trupel tudi konjačije oziroma lope za čuvanje trupel in za seciranje.

Če ni na območju kakega sreza nobenega mesta, trga, občine niti krajev, ki bi bili po teh predpisih dolžni zgraditi konjačijo, jo zgradi banska uprava na najprikladnejšem kraju v srezu. Izjemoma more služiti taka bano-vinska konjačija več srezom, če to dopuščajo terenske razmere in oddaljenost.

2. Konjačija brez neposredne zveze z napravo za odstranjevanje živalskih trupel se sme zgraditi samo izjemoma. V takem primeru se morajo upoštevati pri izbiri in določitvi kraja za konjačije isti predpisi in pogoji, ki veljajo v splošnem za gradnjo javnih higienskih naprav te vrste.

Člen 15.

Dovoljenje za gradnjo konjačije na območju občin daje pristojno občeupravno oblastvo prve stopnje, na območju mest pa ban (oddelek za trgovino, obrt in industrijo na podstavi mnenja odseka za veterinarstvo banške uprave) oziroma za Beograd in Pančevo upravnik mesta Beograda.

Člen 16.

Konjačije se gradijo v raznih velikostih po krajevnih potrebah od navadne lope za čuvanje trupel in seciranje do popolne, higiensko zgrajene naprave s prostori za čuvanje trupel in seciranje, za predelavo trupel in odpadkov in shranjevanje predelanih snovi, s kontumacijskimi hlevi, s prostori za prevozna sredstva in vprežno živino, kakor tudi s prostori za urad ter za stanovanje osebja.

Ban, za upravo mesta Beograda pa minister za kmetijstvo predpiše, upoštevajoč krajevne razmere, po zaslišanju higienskega zavoda tehnične nadrobnosti za gradnjo konjačij.

Ban, za upravo mesta Beograda pa minister za kmetijstvo odloči v vsakem primeru posebej, upoštevajoč število poginov ter krajevne razmere, koliko prostorov konjačije je treba brezpogojno zgraditi.

IV. poglavje.

Peči za sežiganje.

Člen 17.

V krajih, kjer ni pogojev niti za gradnjo mrhovišči niti jam-grobnic, niti naprav za ukoriščanje živalskih trupel (ekarisaže), zlasti v močvirnatem terenu, pa tudi v krajih s cenanim gorivom, morajo prizadete občine ali mesta sama ali skupno zgraditi peči za sežiganje trupel in odpadkov.

Peči za sežiganje se morajo zgraditi predvsem v mestih, trgih, kopališčih, turističnih krajih in velikih občinah, kolikor se le-té ne odločijo za gradnjo naprav za ukoriščanje trupel (ekarisaž).

Peči za sežiganje morejo občine in mesta zgraditi predvsem na konjačijah ali pri klavnicah.

Ob gradnji peči za sežiganje se mora izvršiti predpisani komisijski ogled z razpravo na kraju samem in postopati se mora v vsem kakor pri ureditvi mrhovišč in jam-grobnic.

Trupla se smejo sežigati samo v pečeh, ki so bile v ta namen zgrajene in odobrene. Ban, za upravo mesta Beograda pa minister za kmetijstvo predpiše navodila glede tehničnih nadrobnosti.

V izjemnih primerih smejo prvostopna občeupravna oblastva na podstavi pozitivnega mnenja svojega veterinarja dovoliti sežiganje trupel na odprtem ognju ali v provizornih pečeh ob upoštevanju gasilskih predpisov.

Za gradnjo, preureditev ali razširitev peči za sežiganje je dopustna razlastitev zemljišč.

V. poglavje.

Naprave za industrijsko ukoriščanje trupel in odpadkov.

Člen 18.

1. V tistih občinah in mestih, kjer je pričakovati dohodkov od predelave in vnovčevanja produktov iz živalskih trupel in delov, neprikladnih za človeško hrano, se smejo urediti naprave za predelavo in ukoriščanje trupel.

2. Zaradi zavarovanja rentabilnosti naprav za industrijsko predelavo in ukoriščanje trupel se sme dovoliti razširjenje eksploatacijskega območja take naprave na več občin, mest in srezov, vendar se mora poslovanje urediti tako, da bo izvajanje zakonskih predpisov o odvratanju in zatiranju živalskih kužnih bolezní na vsakem

upravnem območju popolnoma zajamčeno, predvsem pa registracija poginov in ugotovitev bolezni. V ta namen se morejo posamezne občine in mesta tudi združiti.

Člen 19.

1. Dovoljenja za industrijsko ukoriščenje trupel daje minister za trgovino in industrijo po predhodnem sporazumu z ministrom za kmetijstvo.

Prošnji je priložiti nadrobne načrte z razporeditvijo zgradb, prostorov in strojev, z natančnim strokovnim opisom vsake posameznosti ter s proračunom stroškov, pa najsi gre za gradnjo nove naprave ali za preureditev ali razširitev stare.

Z načrti vred je predložiti še topografsko karto občine, mesta ali zajetega območja z označbo kraja, določena za gradnjo naprave; dalje je približno navesti letno in največje dnevno število trupel ter delov in odpadkov, neprikladnih za človeško hrano, ki se morejo pričakovati v zadevni občini, mestu oziroma določenem območju, kakor tudi dnevno kapaciteto nameravane naprave. Vse to mora biti opremljeno z obrazložitvijo, iz katere mora biti razviden tudi račun rentabilnosti te naprave. To velja posebno, kadar gre za javne naprave.

2. Ko prejme minister za kmetijstvo iz ministrstva za trgovino in industrijo prošnjo, skliče radi podaje strokovnega mnenja komisijo, katere se udeležijo:

a) odposlanec oddelka za veterinarstvo ministrstva za kmetijstvo;

b) odposlanec ministrstva za trgovino in industrijo;

c) šef veterinarskega odseka pristojne banske uprave oziroma uprave mesta Beograda;

č) strokovnjak-veterinar, ki je poseben poznavalec takih naprav;

d) strokovnjak za zdravstveno tehniko najbližjega higienskega zavoda.

Na osnovi mnenja te komisije stavi veterinarski oddelek ministrstva za kmetijstvo ministru za trgovino in

industrijo predlog za morebitno dovoljenje za gradnjo naprave.

Ob kolavdaciji izvršenih del pregleda enako sestavljena komisija napravo radi ugotovitve, ali ustreza predpisom ali ne.

Na osnovi komisijskega zapisnika izda pristojno oblastvo v roku 8 dni odobritev za uporabo kakor tudi končno pooblastilo oziroma dovolilo za delo.

Če najde komisija kake nedostatke, odredi minister za kmetijstvo rok, v katerem se morajo odpraviti.

Člen 20.

1. Zasebni podjetniki ali tovarnarji smejo po odobritvi ministrstva za kmetijstvo urediti naprave za industrijsko ukoriščanje trupel samo na območju tistih občin ali mest, ki ne morejo, niti sama, niti skupno vzdrževati take naprave, ali ki se prostovoljno odrečejo tej pravici.

2. Občine in mesta smejo zgraditi naprave za predelavo trupel in odpadkov tudi pri svojih klavnicah. V tem primeru morajo biti te naprave ločene od klavnic z zidom in z ograjenim prehodom tako, da je določen poseben vhod, ki mora biti zunaj klavničnega objekta.

Člen 21.

Radi gradnje, preureditve ali razširitve naprav za predelavo trupel je dopustna razlastitev zemljišča, če gre za javno napravo in se zemljišče na drug način ne bi moglo dobiti.

Člen 22.

Stroji za predelavo morajo biti najnovejšega modela z garancijo glede popolne sterilizacije in maksimalnega ukoriščanja materiala. Prostori morajo biti razdeljeni na čisto in nečisto stran tako, da je popolnoma onemogočena kasnejša zakužitev dobljenih produktov s kužnimi klicami in da je izključeno širjenje klic iz naprave bodisi z dobljenimi produkti bodisi z umazano (okuženo) vodo ali na kakšen drug način.

Celotna naprava in celokupno poslovanje v njej morata biti tako urejeni, da ustrezata vsem pogojem, potrebam in nalogam, ki se zahtevajo glede mrhovišč, konjačij, jam-grobnic ali peči za sežiganje trupel in morata te naprave v vsakem pogledu nadomeščati.

TRETJI DEL.

Posebne določbe za preprečitev raznašanja kužnih klic z živalskimi trupli in odpadki.

VI. poglavje.

Uporaba mesa in masti trupel za živalsko krmo in ukoriščenje drugih delov trupel v industrijske namene.

Člen 23.

Prvostopno občeupravno oblastvo sme v izjemnih primerih dovoliti lastniku živali, ki je poginila za nenalezljivo boleznijo, da lahko porabi posamezne dele trupla za krmo svojim živalim.

Prepovedano je prodajanje ali dajanje mesa trupel drugim osebam.

Neuporabni deli se morajo po predpisih tega pravilnika odstraniti na neškodljiv način.

Dovoljenje za uporabo trupel in delov trupla za živalsko krmo se ne sme dajati mesarjem, prodajalcem suhomesnega blaga, krčmarjem, restavraterjem, menzam, bolnicam, ljudskim kuhinjam in podobnim ustanovam.

Člen 24.

Posamezni deli trupel se smejo, kolikor to dopuščajo veterinarsko-policijski predpisi, uporabiti, ukoristiti in dati v promet, če se prej ravna z njimi takole:

1. koža, če se ne odda v tovarno ali usnjarno, takoj ko je bila odrta, vendar pa šele po nasolitvi ali posušitvi;

2. kosti, rogovi, parklji, kopita, dlake in čekani šele po dezinfekciji in posušitvi;

3. volna in perje šele po pranju in osušitvi;

4. tkivo pa dezinfekciji in osušitvi;

5. slanina in salo šele po raztopitvi in denaturiranju.

Pri teh postopkih ne smejo deli, naštetih pod 1. do 5., priti v dotiko s trupli, njih organi in odpadki, ki so določeni za zakop ali za uničenje, niti se ne smejo za delo in pomoč rabiti noži, sekire, žage, zaboji, košare in drugo orodje ali predmeti, ki so se uporabljali pri živalih, poginulih za kužno boleznijo.

Prostori, v katerih so se omenjeni posli opravljali, se morajo po vsaki uporabi očistiti in urediti, orodje pa očistiti in dezinficirati.

Člen 25.

Prekuhanje kosti, topljenje in denaturiranje masti se smejo vršiti samo pod nadzorstvom pristojnega veterinarja.

Člen 26.

Živalski proizvodi, dobljeni na ta način, se morajo pred odpravo opremiti z veterinarskim potrdilom, ki se mora vpisati v poseben dnevnik.

VII. p o g l a v j e.

Na čigavem območju se mora truplo napraviti neškodljivo in čigava dolžnost je to.

Člen 27.

Živalska trupla ali njih deli kakor tudi živila živalskega izvora, ki so škodljivi človeškemu zdravju, se morajo po predpisih odstraniti in napraviti neškodljivi na območju tiste občine ali mesta, kjer je žival poginila, bila zaklana ali kjer je bila mrtva najdena.

Od tega predpisa se izvzemajo:

1. trupla živali, ki so poginile ali bile zaklane ob prevozu z železnico ali ladjo;

2. trupla in njih deli, potrebni za presojanje vzroka pogina in ugotovitev nalezljive bolezni ali za znanstveno raziskovanje ali za pripravljanje cepiva;

3. trupla z območja tistih občin, ki pripadajo v eksploatacijsko območje kake naprave za predelavo in uko-riščanje trupel, a je ta na območju druge občine.

V točkah 1. in 2. omenjena trupla ali njih deli se morajo odstraniti in napraviti neškodljivi na območju tiste občine ali mesta, v katerem so bili vzeti iz vagona ali ladje in kjer se je opravila raztelesba.

4. Pri prevozu živali po morju je dovoljeno odstranjevati trupla tako, da se spustijo na odprtem morju, oddaljeno od pristanišča, v morje, obtežena s trdno pri-vezanim kamnom, železom, svincem ali premogom.

VIII. p o g l a v j e.

Zakopavanje trupel in odpadkov ter spravljanje v jame-grobnice.

Člen 28.

1. Živalska trupla se smejo zakopavati samo na mrhoviščih ali spravljeni v jame-grobnice.

2. Prepovedano je zakopavanje trupel na dvoriščih, podstenjih, vrtovih, sadovnjakih, pašnikih ali travnikih ali na katerem koli drugem kraju, ki ni za ta namen določen.

3. Poleg izjem po členu 5. so izvzeta od določbe točke 1. tega člena trupla živali, ki so poginile na kraju, ki je daleč od mrhovišča, kakor so to pašniki, gozdovi, osamljene kmetije (salaši) itd. in kjer je prevoz zvezan s težkočami. Te živali se smejo zakopati na kraju, kjer so poginile ali na pripravnem kraju v bližini, če je to odobril uradujoči veterinar ali občinsko oblastvo.

4. Če se zaradi kamenitih tal ali sličnih ovir truplo ne bi moglo zakopati, sme uradujoči veterinar ali občinsko oblastvo odrediti, da se truplo odstrani na kateri koli drug primeren način.

IX. poglavje.

Odpiranje jam zaradi odvzema trupel ali izkopavanja kosti; paša in košnja na mrhovišču. Opustitev mrhovišč in uporaba zemljišč v druge namene.

Clen 29.

1. Odpiranje jam, v katerih so bila zakopana živalska trupla, radi ponovnega zakopavanja, kakor tudi radi odvzema kosti za njih industrijsko predelavo sme dovoliti prvostopno občeupravno oblastvo, za mesti Beograd in Pančevo pa uprava mesta Beograda, če je preteklo 15 let, odkar je bilo poslednje živalsko truplo zakopano in če so mehki deli že povsem strohneli.

Izkopane kosti se morajo pred odpravo v industrijska podjetja dezinficirati z apnenim beležem ali s kakim drugim priznanim dezinfekcijskim sredstvom.

2. Zaradi naknadne ugotovitve nalezljivosti ali vzroka pogina in za potrebe sodišča sme prvostopno občeupravno oblastvo tudi prej dovoliti odprtje jam in odvzem trupel, vendar samo v prisotnosti pristojnega veterinarja in s pogojem, da se truplo takoj po pregledu in morebitnem odvzemu materiala za preiskavo zopet zakoplje.

3. Prepovedano je uporabljati mrhovišče v druge namene ko za zakopavanje živalskih trupel.

Prepovedana je paša živine, košnja sena ali siceršnja uporaba rastlin z mrhovišča za človeško hrano ali živalsko krmo.

Zrasla trava in plevel se morata kdaj pa kdaj pokositi in sežgati na samem mrhovišču.

4. Mrhovišča, ki ne ustrezajo predpisom tega pravilnika, se morajo opustiti in urediti nova.

5. Prestanek uporabe kakega mrhovišča se mora prijaviti prvostopnemu občeupravnemu oblastvu. To opuščeno zemljišče se sme uporabiti samo za zasajevanje z drevesi, v druge namene pa šele po preteku 25 let od poslednjega zakopa.

Člen 30.

O zakopanih in v jame-grobnice vrženih, sežganih ali industrijsko predelanih živalskih truplih se mora voditi zapisnik po priloženem obrazcu A ter se morajo natančno izpolniti vsi razpredelki, brž ko je truplo pripeljano in diagnoza ugotovljena.

X. p o g l a v j e.

Dolžnost odpravljanja živalskih trupel in odpadkov ter njih neškodljivo odstranjevanje.

Člen 31.

1. Odpravljanje živalskih trupel do mrhovišč, jam-grobnic ali peči za sežiganje spada v dolžnost občinske uprave oziroma mestnega poglavarstva.

2. Živalska trupla se morajo odpravljati na primer-nih vozovih, ki smejo služiti izključno samo v te namene.

Samo v izjemnih primerih se smejo živalska trupla prevažati na navadnih vozovih, toda tedaj se morajo naravne odprtine trupla zadelati s šopom slame ali drugim primernim sredstvom in pospraviti se morajo kri, blato ter drugi odpadki ter odpraviti skupaj s truplom.

3. Lastniki živali, ki po tem pravilniku niso dolžni odpravljati živalska trupla na javna mrhovišča in naprave za neškodljivo odstranjevanje, morajo sami poskrbeti za prevoz in zakop trupel.

V breme lastnikov gre tudi odpravljanje živalskih trupel v primeru, če se truplo zakoplje v bližini kraja, kjer je žival poginila (člen 28., točki 3. in 4.).

4. Če obstoji sum, da je žival poginila za katero v členu 2. zakona o odvracanju in zatiranju živalskih kužnih boleznih navedeno boleznijo, se mora truplo s potrebnimi previdnostnimi ukrepi čuvati do prihoda poklicanega veterinarja.

ČETRTI DEL.

XI. poglavje.

Konjači.

Člen 32.

1. Vsaka občina (mesto) mora imeti konjača za odpravljanje živalskih trupel na mrhovišča, do jamgrobnic, v konjačijo ali na kraj predelave ali sežiganja trupel radi njih neškodljive odstranitve, kakor tudi za opravljanje drugih konjaških poslov.

2. Konjača je treba pogodbeno zavezati, da bo v določenem okolišu opravljal tudi dolžnosti veterinarsko-policijske narave po statutu za konjaško službo, ki ga izda občinska uprava ali mestno poglavarstvo in ga odobri ban ali minister za kmetijstvo.

3. Več občin se lahko združi in postavi skupnega konjača, ena občina sama pa ima po potrebi lahko tudi več konjačev.

4. Konjaška služba velja za obrtno opravilo posebne ročne spretnosti, ki se doseže z učenjem in praktičnim delom, konjač sam pa je izvršilni organ občin ali mest za te posle.

5. Posli konjača so:

a) da lovi pse, da jih spravlja, čuva in krmi ali pokončuje po določbah statuta o konjaški službi;

b) da odpravlja trupla poginulih ali pokončanih živali in živalske odpadke (meso itd.) ter da jih zakopava, sežiga oziroma oddaja napravam za ukoriščanje živalskih trupel in odpadkov;

c) da odira kože poginulim ali pokončanim živalim, če to dopuščajo veterinarsko-policijski predpisi;

č) da odpira trupla poginulih ali pokončanih živali, kadar je to potrebno ob raztelesbi;

d) da prevzema, zakopava ali sežiga živalska trupla, ki so mu izročena v uničenje;

e) da stalno opravlja dezinfekcijo prostorov, orožja in orodja, ki je potrebno pri prevozu, odiranju, razsekavanju in uničevanju trupel;

f) da podaja občini (mestu) prijave, ko zve za obolenje ali pogin živali za nalezljivo boleznijo;

g) da krmi, čuva in neguje živali, oddane radi opazovanja in da pri tem skrbi, da se s temi živalmi kužna bolezen ne prenese na živino ali na ljudi. O teh živalih mora voditi zapisnik po obrazcu pod B;

h) da vodi zapisnike o pripeljanih živalskih truplih in o živalih, predanih radi opazovanja.

6. Za občinskega (mestnega) konjača se sme postaviti oseba, ki dokaže:

a) da je državljan kraljevine Jugoslavije;

b) da je veščta srbsko-hrvatsko-slovenskega jezika v govoru in pisavi;

c) da je neoporečna;

č) da se je učila in praktično delala pri kakem konjaču ali da je uspešno končala tečaj za konjače.

7. Konjač in njegovi pomočniki morajo imeti pri delu posebno obleko in obutev, ki se da lahko čistiti, oprati in razkužiti.

Člen 33.

1. Občinska uprava (mestno poglavarstvo) postavlja konjače pogodbeno. V teh pogodbah morajo biti navedene vse dolžnosti konjača in vsi njegovi prejemki, plača, nagrade za prevoz in odiranje živalskih trupel, hranarina za živali, predane radi čuvanja itd., prav tako tudi vse drugo, kar prejema konjač v naravi, kakor stanovanje, njive, travniki in vsi drugi pogoji, kakor da ima prevozna sredstva, konjsko vprego itd.

2. Za opravljanje poslov veterinarsko-policijske narave konjač ne sme pobirati od privatnih strank nikakih nagrad ne v denarju in ne v kateri koli drugi obliki.

3. Zagotovitev plače in drugih prejemkov konjača kakor tudi določitev odškodnine za posamezne posle

uredi občinski odbor oziroma mestni svet s svojo odločbo.

Člen 34.

Konjaču je prepovedano baviti se z naslednjimi posli:

1. zdraviti domače živali ter dajati ali prodajati kakršne koli stvari v ta namen;

2. brez dovoljenja prvostopnega oblastva prodajati in sploh odsvojevati meso poginulih ali pokončanih živali v kateri koli namen;

3. baviti se s trgovanjem z živino. Konjač sme prodajati samo tiste živali, ki jih je sam vzredil ali ki jih v svojem gospodarstvu ali pri izvrševanju svojega poklica ne more več rabiti;

4. prodajati ali predelavati kože, kosti, dlake, grive, repe, čekane, perje, rogove, parklje, kopita in druge živalske dele ali odpadke;

5. odstranjevati, predelavati, izročevati ali kakor koli odsvojevati katere koli dele živalskega trupla, če to prepoveduje zakon o odvrščanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni;

6. rediti in pitati svinje za trgovino ali prodajati sveže, predelano ali posušeno meso in mast, namenjena za človeško hrano ali za industrijske svrhe.

XII. p o g l a v j e.

Kazni.

Člen 35.

Prekršitve določb tega pravilnika se kaznujejo po ustreznih predpisih členov 111. do 115. zakona o odvrščanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni iz leta 1928.

Veterinarji v javni službi, ki ne izvršujejo ali ki zanemarjajo s tem pravilnikom predpisane dolžnosti, od-

govarjajo disciplinsko po zakonu o uradnikih oziroma zakonu o notranji upravi.

Denarne kazni se stekajo v celoti v državni sklad za pobijanje živalskih kužnih bolezni.

XIII. poglavje.

Zaključne določbe.

Člen 36.

Ta pravilnik stopi v veljavo 3 mesece po razglasitvi v »Službenih novinah« in tedaj prestatenejo veljati vsi drugi predpisi, v kolikor so v nasprotju z določbami tega pravilnika.

V Beogradu dne 6. decembra 1939.; št. 121.621/IV.

Minister za kmetijstvo

dr. Branko Čubrilović s. r.

Obrazec A.

Z a p i s n i k

o truplih poginulih in pokončanih živali na območju občine

Zap. številka	Datum prevzema trupla	Lastnika		Vrsta poginulih ali pokončanih živali							Vrednost	Vzrok pogina ali pokončanja	
		rodbinsko in krstno ime	kraj	konj (osel, mezeg, mula)	govedo	ovca	koza	svinja	pes	mačka			

Pripomba: Če je postavljen konjač za več upravnih občin skupno, se mora tak zapisnik voditi za vsako upravno občino posebej.

Obrazec B.

Z a p i s n i k

o živalih, prevzetih radi opazovanja in pokončanja na
območju občine

Zap. številka	Datum prevzema trupa	Lastnika		Štev. in vrsta prevzetih živali radi		Vzrok za opazovanje ali pokončanje	Prevzeta žival je bila		Pripomba
		rodbin- sko in krstno ime	kraj	opazovanja	pokončanja		pokon- čana	vrnjena	
							dne		

Pripomba: Če je postavljen konjač za več upravnih občin skupno, se mora tak zapisnik voditi za vsako upravno občino posebej.

3.

Na podstavi točke 8. § 89. finančnega zakona za l. 1939./40. in sporazumno z ministrom za notranje posle predpisujem tale

pravilnik

o cenitvi poginulih in ubitih živali in uničenih predmetov po določbah člena 98. zakona o odvratanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni.*

Člen 1.

Vrednost prežvekovalcev, kopitarjev in svinj, ki se ubijejo po izrečni naredbi oblastva ali za katere se dokaže, da so poginili zaradi cepljenja, ki ga je odredilo oblastvo, se ceni pri slinavki in parkljevki, goveji kugi, pljučni kugi goved, svinjski kugi, smrkavosti, sramni kugi konj, eventualno pa tudi pri drugih kužnih boleznih, razen pri tuberkulozi, po tržnih cenah, ki veljajo za tisto vrsto živali v trenutku cenitve, ne glede na to, koliko je izgubila žival v vrednosti zaradi kužne bolezni ali zaradi cepljenja.

Člen 2.

Živali se cenijo, in sicer tiste, ki jih je treba ubiti ali zaklati po naredbi oblastva, neposredno preden se ubijejo ali zakoljejo, poginule živali pa na mrhovini.

Samo v zelo nujnih primerih se sme žival pred cenitvijo ubiti ali zaklati. Taki nujni primeri so, če je žival, katero je treba ubiti, neposredno na tem, da pogine za zadevno boleznijo ali zaradi kakšne nezgode, če jo je treba zaklati, pa poleg tega tudi še, da se prepreči, da bi meso izgubilo v vrednosti.

* »Službene novine« z dne 5. II. 1940., št. 27/VII/53.
— »Službeni list« št. 416/70 iz l. 1940.

Člen 3.

Žival ceni po določbah tega pravilnika komisija treh članov. Dva člana sta zaprisežena cenilca, ki ju odredi na zahtevo pristojnega veterinarja občinska uprava oziroma mestno poglavarstvo, tretji pa je pristojni veterinar sam.

Cenilce je treba jemati izmed živinorejcev, živinskih trgovcev, veterinarjev ali drugih oseb, katerim so cene živine v kraju dobro znane. Pred cenitvijo se cenilci pismeno zaprisežejo po temle besedilu:

»Jaz I. I. prisegam na Boga vsemogočnega, da bom živali (predmete), ki naj se po členu 94. zakona o odvrčanju in zatiranju živalskih kužnih boleznih uničijo po izrečni naredbi oblasti in za katero cenitev me je odredila občinska uprava (mestno poglavarstvo) v
....., cenil nepristransko, po svoji najboljši vesti in glede na obstoječe sedanje tržne cene. Tako mi Bog pomagaj!«

Lastnik živali, ki se ceni, ima pravico, da namesto enega izmed dveh cenilcev, ki ju je odredila občina oziroma mesto, odredi kot cenilca svojega predstavnika, toda samo, če se obenem odpove pravici pritožbe zoper odločbo o prisoditvi odškodnine glede njene višine. Tudi tak cenilec mora na isti način priseči.

Cenilec ne more biti, kdor je prizadet pri cenitvi živali ali kdor je z lastnikom živali v razmerju, zaradi katerega se lahko zahteva izločitev sodnika (§ 28., točke 2., 3. in 4., zakona o sodnem kazenskem postopku).

Člen 4.

O izvršeni cenitvi se spiše zapisnik po obrazcu A.

Če se člani komisije o cenitvi zedinijo, je to osnova za prisodbo odškodnine; če se pa ne zedinijo, se seštejejo vse tri vsote in se razdeli dobljeni seštevek s 3 in je takó dobljeni količnik osnova za določitev odškodnine.

Če veterinar, ki se udeležuje cenitve v imenu občnega upravnega oblasti prve stopnje, ugotovi, da je zaradi neobjektivnosti drugih cenilcev povprečna številka ne-

stvarna in glede na dejansko vrednost pretirana, mora zahtevati, da se mu pridelita v komisijo dva druga cenilca. Če je pa cenitev tudi teh dveh cenilcev nasproti cenitvi državnega veterinarja pretirana in če znaša ta razlika proti njegovi cenitvi 50 % ali več, izračuna državni veterinar srednjo vrednost in pošlje spis z vsemi listinami banski upravi v odločitev s predlogom, da naj se odloči po njegovi cenitvi, a prepusti lastniku, da se pritoži, če ni zadovoljen s tako odločitvijo. V takem primeru odloči banska uprava po svobodni ocenitvi vseh okolišnosti.

Člen 5.

Tudi predmeti, ki jih je treba uničiti zaradi živalskih kužnih bolezni, izvzemši gnoj, se morajo prav tako ceniti po določbah tega pravilnika.

Člen 6.

Pri tuberkulozi se mora ob cenitvi vrednosti živali odbiti od vrednosti, določene po predpisih tega pravilnika, tisti odstotek, ki ga je izgubila žival v svoji vrednosti, ker ima tuberkulozo.

Ta odstotek določi pristojni veterinar po pregledu mesa po zakolu, s katerim mora ugotoviti trajanje kakor tudi obseg in razširjenost tuberkuloznega procesa, pa se potem izreči o odstotku izgubljene vrednosti; pri tem mora upoštevati količino mesa, ki naj se uniči, kakor tudi zmanjšano kakovost tiste količine mesa, ki je uporabna za človeško hrano. O vsem tem mora napraviti pristojni veterinar izčrpen zapisnik s svojim zaključnim mnenjem in sklepom o odstotku zmanjšane vrednosti in ga priključiti ostalim listinam te zadeve.

Člen 7.

Ta pravilnik stopi v veljavo po razglasitvi v »Službenih novinah«.

V Beogradu dne 23. decembra 1939.; št. 126.830/IV.

Minister za kmetijstvo

dr. Branko Čubrilović s. r.

4.

III/5 št. 2005/1.

Na podstavi čl. 2., odst. 2., pravilnika za pregledovanje klavnih živali in mesa in za veterinarsko nadzorstvo živil živalskega izvora od 15. VII. 1938., št. 56.845/IV,* predpisujem za območje dravske banovine naslednje natančnejše

določbe

o usposabljevanju in postavljanju preglednikov-laikov klavnih živali in mesa.**

I.

Usposabljevanje preglednikov-laikov.

Člen 1.

Radi strokovne izobrazbe preglednikov-laikov se bodo vršili v javnih klavnicah v Ljubljani in Mariboru, po potrebi pa še v drugih javnih klavnicah, usposobljevalni tečaji.

Tečaji bodo trajali po 6 tednov.

Člen 2.

Prošnjo za pripustitev k tečaju je preko sreskega načelstva oz. mestnega poglavarstva predložiti kraljevski banki upravi — odseku za veterinarstvo, in sicer v roku, ki ga bo te-tá vsakokrat razpisala.

Po prosilcu samem napisani prošnji (s kratkim opisom življenja ob navedbi rojstnih podatkov, šolske izo-

* »Službeni list« št. 470/76 iz l. 1939.

** »Službeni list« št. 723/101 iz l. 1940.

brazbe in poklica) je priložiti v izvorniku in prostem prepisu naslednje listine prosilca:

- a) državljansko izkaznico,
- b) nravstveno izpričevalo,
- c) zdravniško izpričevalo o danih pogojih iz čl. 16., točke č), teh določb in
- č) šolsko odpustnico.

Člen 3.

Na posamezni tečaj se bo sprejemalo najmanj 10, a največ 25 kandidatov.

O sprejemu kandidatov na tečaj odloča kraljevska banska uprava — odsek za veterinarstvo.

V prvi vrsti bodo sprejete na tečaj tiste osebe, katerih sprejem bodo predlagale občine same.

O ugoditvi oz. o odklonitvi prošnje za sprejem na tečaj bodo prosilci pravočasno obveščeni po oblastvih, preko katerih so prošnje vložili.

Člen 4.

Teoretični in praktični pouk bodo vršili veterinarji. Le-té in vodjo tečaja določi ban.

Vodji tečaja se pred pričetkom tečaja dostavi seznam sprejetih tečajnikov.

Tečajniki so dolžni redno posecati tečaj in se strogo ravnati po hišnem redu klavnice ter se pokoravati odredbam predavateljev.

Tečajnik, ki bi trikrat neopravičeno izostal od predavanj, bo iz tečaja izključen.

Člen 5.

Pouk sestoji iz teoretičnega in praktičnega dela.

a) Teoretični del pouka naj seznanja tečajnike z naslednjimi predmeti:

1. glavni znaki zdravja živih živali;

2. pravilno označevanje posameznih organov in drugih delov zaklanih živali ter spoznavanje svojstev teh organov in delov;

3. temeljna načela pouka o krvnem obtoku in me-zgovnem (limfnem) toku s posebnim ozirom na to, kako se širijo povzročitelji bolezni v živalskem telesu;

4. glavni načini klanja in obrtno pravilna izvedba klanja, higienska ureditev klavnic in mesnic;

5. bistvo in znaki tistih živalskih bolezni, ki so predvsem upoštevalne pri pregledu mesa; znaki mesa, ki je neprikladno za človeško hrano, in končno znaki, po katerih se razlikuje za človeško hrano prikladno meso od neprikladnega;

6. zakonski predpisi, nanašajoči se na pregled klavnih živali in mesa;

7. najvažnejši predpisi o odvracanju živalskih kužnih bolezni, predvsem predpisi o obvezni prijavi bolezni in predhodnih nujnih ukrepih pred oblastvenim uradovanjem ob izbruhu takih bolezni ter končno predpisi o prepovedi klanja;

8. voditev predpisanih tiskovin in sestavljanje kratkih pismenih poročil.

b) Praktični del pouka naj usposablja tečajnike;

1. opisovati posebne znake pokazane jim žive klavne živali glede na uporabnost njenega mesa za človeško hrano;

2. nadrobno pregledovati in presojsati zaklane živali vseh vrst razen kopitarjev glede na prikladnost mesa za človeško hrano;

3. ugotavljati, od katere vrste živali izvira kak pokazani živalski organ;

4. ugotavljati in obrazloževati zaradi bolezni spremenjene živalske organe oziroma zaradi nepravilnega shranjevanja pokvarjeno meso ob upoštevanju predpisov o pregledu mesa;

5. presojati konservirano meso glede na prikladnost za človeško hrano.

Člen 6.

Vodja tečaja mora teden dni pred koncem vsakega tečaja predložiti kraljevski banski upravi — odseku za veterinarstvo v trojniku seznam tečajnikov obenem z njih prijavami k izpitu.

Seznam mora vsebovati tele podatke o vsakem tečajniku:

1. ime in priimek;
2. rojstni datum in kraj;
3. redno bivališče;
4. šolska izobrazba in poklic;
5. doba posečanja tečaja;
6. pripomba.

Seznam mora vsebovati še nadaljnje tri rubrike z napisi:

7. datum izpita;
8. uspeh izpita;
9. številka potrdila.

(Zadnje tri rubrike izpolni ob času predsednik izpitne komisije — glej čl. 12.)

V rubriko 6. (pripomba) zabeleži vodja tečaja ob kratkem svoja opazovanja o tečajnikovem obnašanju med tečajem in o njegovi marljivosti.

Člen 7.

Po prejemu seznamov in prijav iz člena 6. določi ban izpitni termin in predsednika izpitne komisije, kateri pripadata razen predsednika še dva člana, določena po vodji tečaja.

Predsedniku izpitne komisije se dostavijo hkrati sezname kandidatorov iz člena 6. obenem z osebnimi listinami kandidatorov, ki so jih priložili svojim prošnjam (čl. 2.).

Člen 8.

Izpit se deli v teoretični in praktični del.
Izpitna snov je navedena v členu 5. teh določb.

Člen 9.

Rezultat izpita se ugotavlja zapisniško s skupnim posvetovanjem članov izpitne komisije.

Kandidat je izpit napravil, če za to glasujeta predsednik in še en član izpitne komisije.

Zapisnik podpišejo vsi člani izpitne komisije.

Člen 10.

Kandidat, ki je izpit napravil, prejme ob vrnitvi njegovih originalnih osebnih listin potrdilo o usposobljenosti naslednje vsebine:

Št.

P o t r d i l o.

Podpisani člani izpitne komisije potrjujemo s tem, da je gospod, rojen dne, pristojen v, danes pred nami opravil izpit, predpisan z banovo uredbo III/5 št. 2005/1 od 4. decembra 1940. in da je bil spoznan za sposobnega opravljati pregled klavnih živali in mesa.

V dne 194.....

Ž i g.

I. I.

.....
predsednik izpitne komisije.

I. I.

.....
član izpitne komisije.

I. I.

.....
član izpitne komisije.

Člen 11.

Kandidat, ki izpita ni napravil, prejme s svojimi originalnimi osebnimi listinami potrdilo predsednika izpitne komisije, da je posečal tečaj.

Na tem potrdilu zabeleži predsednik izpitne komisije neuspeh izpita s pripombo, da ima kandidat pravico, da se po preteku določenega roka, ki ne sme biti krajši od 3 mesecev in ne daljši od leta dni, znova prijavi k izpitu, ne da bi moral ponovno posečati tečaj, in sicer samo pred izpitno komisijo v kraju, kjer je posečal tečaj.

Ponavljati sme izpit samo enkrat, in to najkasneje v roku dveh let od dneva prvega izpita.

Člen 12.

Predsednik izpitne komisije zabeleži v vse tri sezname tečajnikov-izpitnih kandidatov (čl. 6.) datum in rezultate izpita ter številke potrdil o usposobljenosti, nato vse tri sezname podpiše in predloži en izvod odseku za veterinarstvo kraljevske banske uprave, drugi izvod dostavi vodji tečaja, tretji izvod s prepisi osebnih listin kandidatov pa priloži zapisniku (čl. 9.).

Člen 13.

Usposobljeni pregledniki-laiki se morajo, če hočejo še naprej opravljati poverjeni jim posel pregledovanja klavnih živali in mesa, vsaka tri leta podvreči o b č a s n i p r e i z k u š n j i glede njihovega teoretičnega in praktičnega znanja po pristojnem sreskem veterinarju.

Pozitivni uspeh teh preizkušenj mora sreski veterinar zabeležiti na samem potrdilu o usposobljenosti iz člena 10.

Če preglednik ne bi uspešno prestal občasne preizkušnje, se sme javiti k ponovitvi najprej v roku 1 meseca, najkasneje pa v roku 3 mesecev.

Ce je tudi tedaj ne bi uspešno prestal, sme zaprositi kraljevsko bansko upravo za določitev kakega sosednega sreskega veterinarja za eksaminatorja.

To poslednjo preizkušnjo pa mora opraviti pred pretekom 6 mesecev od dne, ko se je podvrgel občasni preizkušnji, pri kateri ni uspel.

Člen 14.

Veljavnost potrdila o usposobljenosti prestane:

1. če se preglednik-laik ni javil pred pretekom 3 let k občasni preizkušnji;
2. če tudi ponovljene občasne preizkušnje ni uspešno prestal in
3. če 2 leti ni dejansko opravljal pregledniške posle.

Preglednik pa postane znova usposobljen, če v primeru pod 1. uspešno prestane pred pretekom 5 let, odkar je opravil usposobljenostni izpit, predpisano preizkušnjo, sicer pa, kakor tudi v primerih pod 2. in 3. samo, če znova opravi usposobljenostni izpit po teh določbah.

II.

Postavljanje preglednikov-laikov.

Člen 15.

Uradni posel pregledovanja klavnih živali in mesa smejo občinski odbori poveriti preglednikom laikom samo tedaj, če v občini sami in tudi v sosedni občini ali mestu ni nobenega veterinarja.

Spregled tega predpisa bo dovoljevala kraljevska banska uprava samo izjemoma in samo v uradno preverjenih primerih, če sicer v občini sami ali v sosedni občini ali mestu stalno bivajoči veterinarji zaradi telesne ali duševne nesposobnosti te posle ne bi mogli opravljati.

Člen 16.

Uradni posel pregledovanja klavnih živali in mesa se sme ob pogojih iz člena 15. poveriti samo moškim osebam, ki se izkažejo z veljavnim potrdilom o usposobljenosti (glej čl. 14.) in ki so

- a) državljani kraljevine Jugoslavije;
- b) dovršili 24. leto in niso prekoračili 60. leto starosti;
- c) moralno in državno-politično neoporečni;
- č) telesno sposobni, predvsem pa zdravih čutil in ne bolujejo na nalezljivi bolezni;
- d) vešči slovenskega jezika v govoru in pisavi.

Člen 17.

Za preglednika se ne sme postaviti, kdor se bavi z mesarskimi posli ali s trgovanjem z živino, kdor je z mesarji ali trgovci z živino v bližnjem sorodstvu ali svaštvu (sorodstvo v prvi vrsti sploh, v stranski vrsti pa do četrtega kolena, svaštvo do drugega kolena) ali v poslovni zvezi ali v službenem razmerju, kdor se obrtoma bavi s prodajanjem živil živalskega izvora, predsedniki in člani občinskih uprav ter občinski tajniki, gostilničarji, agenti zavarovalnic za živino, rezarji, grobarji, ogledniki mrličev, konjači in tudi ne osebe, ki se neupravičeno bavijo z zdravljenjem živine.

III.

Zaključne določbe.

Člen 18.

Tečajniki se morajo vzdrževati sami, to je iz lastnih sredstev ali pa iz podpor ali posojil, ki jih prejmejo od občin po določenih točkah 11. in 14. § 3. pravilnika o poslovanju z občinskimi (mestnimi) veterinarskimi skladi ter z banovinskim veterinarskim skladom dravske banovine.

Člen 19.

Stroški tečaja (med drugim nagrade predavateljem in morebitne podpore tečajnikom) se krijejo z banovinskim proračunom in z banovinskim veterinarskim skladom.

Člen 20.

Sedanjim preglednikom-laikom prestane dovoljenje, opravljati pregledniške posle, če v letu dni po uveljavljenju teh določb ne bi povsem zadostili predpisom iz členov 15. do vključno 17. teh določb.

Te določbe stopijo v veljavo z dnem objave v »Službenem listu kraljevske banske uprave dravske banovine«.

V Ljubljani dne 4. decembra 1940.

B a n :

Dr. Natlačen s. r.

5.

Takse za živinske potne liste.

a.

Uredba o spremembah in dopolnitvah zakona o taksah z dne 21. decembra 1940., M. s. št. 1675

(»Službene novine« z dne 1. januarja 1941., št. 1/I/2 —
»Službeni list« št. 25/4 iz l. 1941.),

določa v § 25. naslednje spremembe v tar. post. 110. zakona o taksah:

»V točki 1. in v prvem odstavku točke 1. se namesto 0·20 postavlja: 0·50, v točki 2. se namesto 0·50 postavlja: 3·—, v točki 3. se namesto 1·— postavlja: 5·—, v točki 4. pod a) se namesto 1·— postavlja: 3·—, v točki 4. pod b) se namesto 5·— postavlja: 10·— in v točki 5. se namesto 10·— postavlja: 50·—.

Na koncu prvega odstavka pripombe 1. se namesto 0·50 postavlja: 3·— in v četrtem (prav: tretjem) odstavku pripombe 1. se namesto besede ‚desetkratnim‘ postavlja: ‚petkratnim‘.

Po teh spremembah se glasi celotno besedilo tar. post. 110.:

»Za potrdila o lastništvu in zdravju živali (živinski potni list), ne glede na to, ali so živali v prometu v državi ali v inozemstvu, se plačuje taksa z uporabo taksnega papirja, katerega so tri vrste:

1. za male živali, ovce, koze in prašiče din 0·50

V to potrdilo se sme vpisati tudi več istovrstnih malih živali, a tedaj se mora še za vsako žival plačati v kolkih — ki se prilepljajo in uničujejo na potrdilu — po 0·50

2. za enega konja ali eno rogato žival pod dvema letoma starosti ali za enega osla ali mezga, ne glede na starost 3·—

3. za enega konja ali eno rogato žival v starosti nad dve leti 5·—

4. za prenos lastništva na kupca, in sicer:

a) za vsako malo žival po 3·—

b) za vsako žival iz točk 2. in 3. po 10·—

Ta taksa se pobira v kolkih ter se prileplja in uničuje na hrbtu potrdila, kjer se izvede tudi prenos;

5. za overitev prevoda (v tuj jezik) o lastništvu in zdravju živali (živinskih potnih listov) kakor tudi za

prevode potrdil za živalske surovine, ki jih izdajajo živi- din
nozdravniki na izvoznih postajah, za vsak železniški voz 50.—

**Spremenjena prvi in četrti (prav: tretji) odstavek pri-
pombe 1. se glasita v celotnem besedilu:**

»Potrdila pod 2. in 3. se morajo izdajati za vsako žival
posebej; če pa se dogodi, da se žene še sesajoč žrebiček, teliček,
oslič ali mezeg skupno z materjo na semenj, se sme prignati
z istim potrdilom, toda tedaj se mora plačati za vsako tako
žival v kolkih še po din 3'—.«

»Raznovrstne živali se ne smejo uvrščati v eno potrdilo.
Če se ne izvršujejo predpisi te tarifne postavke, se kaznuje
izdatelj potrdila za vsak primer s petkratnim zneskom
takse, ki jo je bilo treba plačati. Prav tako se kaznujejo tudi
osebe, ki gonijo živali na semenj brez potrdila.«

b.

**Navodila za izvrševanje določb, izdanih po uredbi o
spremembah in dopolnitvah zakona o taksah**

**z dne 21. decembra 1940., M. s. št. 1675 (»Službene no-
vine« z dne 22. januarja 1941., št. 16/VIII/62 — »Službeni
list« št. 87/10 iz l. 1941.).**

Navodila pod t. 10. k § 25. uredbe se glase:

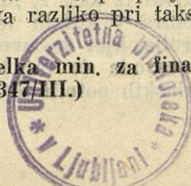
»S tem paragrafom se je spremenila tar. post. 110. zakona
o taksah tako, da so vse takse za živinske potne liste zvišane.
Razen tega so spremenjeni tudi kazenski predpisi (namesto
desetkratnega zneska redne takse je sedaj določen petkratni
znesek).

Ker je stopila uredba v veljavo dne 1. januarja 1941., je
bilo treba začeti od tega dne plačati za vse take potne liste
to novo takso.

Ker se pa plačuje ta taksa z uporabo taksnega papirja
(monopoliziranih obrazcev), je treba, dokler se ti novi obrazci
ne dostavijo, razliko pri taksi nalepljati na sedanjem obrazcu
v kolkih, ki jih mora občinsko oblastvo na predpisani način
uničiti.

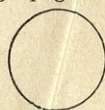
Davčne uprave morajo, če niso tega že storile, kar naj-
hitreje obvestiti vse občine svojega okoliša o teh novih taksah
in o načinu plačevanja z dolepljanjem kolkov. Glede živinskih
potnih listov, ki so bili izdani, začeti s 1. januarjem 1941., in
za katere je bila plačana taksa po prejšnjih taksnih stopnjah,
morajo občinska oblastva razliko pri taksi takoj naknadno po-
terjati.«

**(Iz davčnega oddelka min. za finance v Beogradu dne
16. januarja 1941., št. 2347/III.)**

Ta živinski potni list velja samo za konje in govedo, staro več ko 2 leti.

Pečat (okrogli) sreskega načelstva
(mestnega poglavarstva).

Kolek
za 1 dinar

Potrdilo o lastništvu in zdravju živali*
(Živinski potni list)

Številka:

Številka zapisnika občina okraj

Lastnik živali	Ime in priimek	
	Bivališče	
Vrsta in popis živali		
Posebna znamenja živali		
Namembni kraj		
Potni list se izdaje na podstavi		

Ta potni list potrjuje, da je zgoraj popisana žival zdrava in da je z njo v smislu veterinarsko-policijskih predpisov promet prost. Ta potni list velja kot dokaz lastništva leto dni, kot dokaz o zdravju pa 10 dni.

..... 19.....

Občinsko predstojništvo:

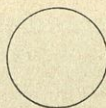
Izdanje in tisk uprave državnih monopolov. — Po zakonu o ustanovitvi novih državnih monopolov se kaznuje, kdor se zasači, da tiska ta vrednostni papir, po kazenskem zakonu.

* Obrazci št. 1 a), 1 b) in 1 c) so monopolne tiskovine s srbskim, hrvatskim in slovenskim besedilom. — Tu se navaja le slovensko besedilo. — Op. ur.

Ta obrazec velja 0,10 din

Ta živinski potni list velja samo za konje in govedo, staro manj ko 2 leti, kakor tudi za osle in mezge ne glede na starost.

Pečat (okrogli) sreskega načelstva
(mestnega poglavarstva).

Kolek
za 50 par

Potrdilo o lastništvu in zdravju živali
(Živinski potni list)

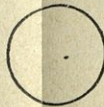
Številka:

Številka zapisnika občina okraj

Lastnik živali	Ime in priimek	
	Bivališče	
Vrsta in popis živali		
Posebna znamenja živali		
Namembni kraj		
Potni list se izdaje na podstavi		

Ta potni list potrjuje, da je zgoraj popisana žival zdrava in da je z njo v smislu veterinarsko-policijskih predpisov promet prost. Ta potni list velja kot dokaz lastništva leto dni, kot dokaz o zdravju pa 10 dni.

..... 19.....

Občinsko predstojništvo:

Izdanje in tisk uprave državnih monopolov. — Po zakonu o ustanovitvi novih državnih monopolov se kaznuje, kdor se zasači, da tiska ta vrednostni papir, po kazenskem zakonu.

Ta obrazec velja 0,10 din.

Ta živinski potni list velja samo za ovce, koze ali svinje.

Pečat (okrogli) sreskega načelstva
(mestnega poglavarstva).

Kolek
za 20 par

Potrdilo o lastništvu in zdravju živali
(Živinski potni list)

Številka:

Kolek znaša za prvo
glavo drobnice 20 par,
za vsako nadaljnjo
pa po 20 par.

Številka zapisnika občina okraj

Prostor za prilepljanje kolkov, kadar je več ovc, koz ali svinj.

Lastnik živali	Ime in priimek	
	Bivališče	
Število, vrsta in popis živali		
Posebna znamenja živali		
Namembni kraj		
Potni list se izdaje na podstavi		

Ta potni list potrjuje, da je zgoraj popisana drobnica zdrava in da je z njo v smislu veterinarsko-polijskih predpisov promet prost. Ta potni list velja kot dokaz lastništva leto dni, kot dokaz o zdravju pa 10 dni.

..... 19.....

Občinsko predstojništvo:

izdaje in tisk uprave državnih monopolov. — Po zakonu o ustanovitvi novih državnih monopolov se kaznuje, kdor se zasači, da tiska ta vrednostni papir, po kazenskem zakonu.

Ta obrazec velja 0,10 din.

Sresko načelstvo sreza

v

Banovina

Obrazec št. 2
[Čl. 3., odst. 2., pravilnika]

Knjiga (register)

kamor se vpisujejo živinski potni listi pri sreskem načelstvu, naročeni po občinah okraja

1	2	3	4	5	6	7	8
Zap. št.	Številka spisa sreskega načelstva	Datum	Občina, za katero so živinski potni listi	Živinski potni listi so dobili pri sreskem načelstvu številke od — do — po vrstah			Pripomba
				po 1 din	po 0,50 din	po 0,25 din	

Mestno poglavarstvo

Banovina

Obrazec št. 3
[Čl. 3., odst. 2., pravilnika]

Knjiga (register)

kamor se vpisujejo živinski potni listi pri mestnem poglavarstvu po prejemu od davčne uprave

1	2	3	4	5	6	7
Zap. št.	Številka spisa mestn. poglavarstva	Datum	Živinski potni listi so dobili številke od — do — po vrstah			Pripomba
			po 1 din	po 0,50 din	po 0,25 din	

Banovina
 Srez (mesto)
 Občina

Obrazec št. 4

Zapisnik
 o izdajanju živinskih potnih listov

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Zap. št.	Serija in številka potnega lista			Dan izdaje	Lastnikovo		Živali		Dokaz za lastninsko pravico, po katerem je izdan potni list	Namembni kraj	Pobrana pristojbina za veter. sklad		Pripomba
	po dinarjev				priimek in ime	bivališče in h. št.	število, vrsta in točen popis	posebna znamenja			din	p	
	1	0:50	0:20										

Pripomba: Na koncu vsakega meseca je treba pobrane pristojbine sešteti in pripisati. Pobrano skupaj dinarjev in vpisano v postavki blagajniškega dnevnika občinskega veterinarskega sklada.

Banovina
 Srez (mesto)
 Občina

Obrazec št. 5

Zapisnik
 o obnovitvi potrdila o zdravju živali in spremembi namembnega kraja (poti)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Zaporedna št.	Datum	Lastnika živali		Občina, zapor. št. in leto potnega lista, na katerem se obnavlja potrdilo ali spremeni pot	Namembni kraj		Pobrana pristojbina za veter. sklad		Pripomba
		priimek in ime	bivališče (ulica, h. št.)		prejšnji	novi	din	p	

Pripomba: Na koncu vsakega meseca je treba pobrane pristojbine sešteti in pripisati. Pobrano skupaj dinarjev in vpisano v postavki blagajniškega dnevnika občinskega veterinarskega sklada.

Banovina
 Srez (mesto)
 Občina

Obrazec št. 6

Zapisnik
 o prenosu lastništva (odpisu) na živinskih potnih listih

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
Zap. št.	Datum prenosa (odpisa)	Priimek, ime in bivališče		Živali		Kraj, številka in leto potnega lista, na katerem se opravi prenos (odpis)	Namembni kraj prenesenih (odpisanih) živali	Na podstavi tega prenosa (odpisa) izdan novi potni list pod zap. št. ... za (navesti število in popis živali)	Pobrana pristojbina za veter. sklad		Pripomba
		prodajalca	kupeca	število, vrsta in točen popis	posebna znamenja				din	p	

Opomba: Na koncu vsakega meseca je treba pobrane pristojbine sešteti in pripisati. Pobrano skupaj dinarjev in vpisano v postavki blagajniškega dnevnika občinskega veterinarskega sklada.

00000176914

arne Merkur,
23 (tel. št. 25-52)

knjige:

pravilniki:

),
nih ustanov v resoru ministrstva

4. zv.: Zakon o glavnih kontrolah (notarjih). Razprodano.
5. zv.: Zakon o obnem upravnem postopku. Razprodano.
6. zv.: Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah javnih notarjev. Razprodano.
7. zv.: Zakon o uradnih kontrolah. Razprodano.
8. zv.: Pravilnik o poslovanju krajevnih (mestnih) kontrol in komisarijev za izredne preglede, din 12[—].
9. zv.: Zakon o državnem prometnem osebju, din 14[—].
10. zv.: Pravilnik za voditev zemljiških knjig. Razprodano.
11. zv.: Ustava kraljevine Jugoslavije. Tretja izdaja, din 8[—].
12. zv.: Zakon o volivnih imenikih. — Zakon o volitvah narodnih poslancev. Razprodano. Glej 43. oz. 57. zvezek.
13. zv.: Zakon o društvih, shodih in posvetih. Razprodano.
14. zv.: Uredba o lekarnarski zbornici, broširano din 8[—].
15. zv.: Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o volitvah narodnih poslancev. — Zakon o volitvi senatorjev, broš. din 8[—]. Glej tudi 43., 57. in 64. zv. (volitev nar. poslancev).
16. zv.: Zakon o obrtnih. Gl. zv. 38. Razprodano.
17. zv.: Zakon o poslovnem redu v narodni skupščini. — Zakon o poslovnem redu v senatu. Razprodano.
18. zv.: Zakon o meščanskih šolah. Razprodano.
19. zv.: Zakon o lovu, broš. din 7[—].
20. zv.: Zakon o zadrukah državnih uslužbencev, broš. din 5[—].
21. zv.: Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev, broš. din 7[—].
22. zv.: Obča univerzitetna uredba. Razprodano.
23. zv.: Uredbi o draginskih dokladah državnih uslužbencev in upokojencev. Razprodano.
24. zv.: Gradbeni zakon. Razprodano.
25. zv.: Zakon o taksah, broš. din 45[—]. Razprodano.
26. zv.: Taksi in pristojbinski pravilnik. Razprodano.
27. zv.: Uredba o sodnem poslovanju in sodni poslovnik za sodišča I. in II. stopnje, z obrazci, broširano din 30[—], vezano din 36[—].
28. zv.: Zakon o občinah. Razprodano.
29. zv.: »Čestni promet«, broširano din 18[—], vezano din 24[—].
30. zv.: Učbenik zakona o državnem računovodstvu. Razprodano.
31. zv.: Uredba o spojitvi občin v dravski banovini. Razprodano.
32. zv.: Gasilstvo in požarna obramba, broširano din 24[—], vezano din 32[—].
33. zv.: Zakon o obrtnih. Druga izdaja. Razprodano.
34. zv.: Državni svet in upravna sodišča. Druga, pregledana izdaja. Broš. din 16[—], vezano din 24[—].
35. zv.: Zakon o kontroli čistine izdelkov iz zlata, srebra in platine, z izvršilno uredbo in žigovinsko tarifo, broš. din 16[—].
36. zv.: Uredba o občinskih uslužbencih. Razprodano. Glej zv. 50.
37. zv.: Naredba o mrliško-preglednem redu. — Navodila za mrliškega preglednika, broš. din 5[—].
38. zv.: Uredba o ban. trošarinah na vino in žganje, broš. din 6[—].
39. zv.: Zakon o mestnih občinah. Razprodano.
40. zv.: Cradivo, norme in predpisi, vezano din 60[—].
41. zv.: Naredba o odpiranju in zapiranju trgovin. Razprodano.
42. zv.: Zakon o nepravdnem postopku z uvodnim zakonom in zakon o zasilnih poteh, broširano din 24[—].
43. zv.: Zakon o volivnih imenikih in zakon o volitvah narodnih poslancev, predelana izdaja. Razprodano. Gl. 57. in 64. zv.

44. zv.: Uredba o volitvi svetnikov trgovinskih, industrijskih in obrtnih zbornic, broširano din 5'—.
45. zv.: Uredbi o osebnih in rodbinskih dokladi državnih uslužbencev in upokojencev, broširano din 6'—.
46. zv.: Pravilnik o višini nagrad za odvetniške posle, broširano din 8'—.
47. zv.: Pravilnik o nadrobni prodaji tobačnih izdelkov itd., broširano din 8'—.
48. zv.: Pravilnik o pokojninskem skladu stalnih monopolskih delavcev, broš. din 4.
49. zv.: Pravilnik o fin. poslovanju v občinah, broš. din 16'—.
50. zv.: Uredba o obč. uslužbencih s komentarjem in dodano uredbo o činu strokovnih šol nasproti srednji šoli in fakultetam, broš. din 24'—, vez. din 36'—.
51. zv.: Uredba o likvidaciji kmetijskih dolgov, broš. din 3'—.
52. zv.: Pravilnik k uredbi o likvidaciji kmetijskih dolgov, broš. din 6'—.
53. zv.: Zakon o gospodarskih zadrugah. Razprodano.
54. zv.: Trgovinski zakon, broš. din 48'—, vez. din 56'—.
55. zv.: Uredba o preskrbovanju nezaposlenih delavcev, din 8'—.
56. zv.: Predpisi o izvršbi in zavarovanju, broš. din 48'—, vez. din 56'—.
57. zv.: Zakon o volivnih imenikih in zakon o volitvi narodnih poslancev, tretja, prečiščena izdaja, broš. din 12'—, Gl. 64. zv.
58. zv.: Predpisi o zaščiti pred zrač. napadi (Uredba), broš. din 8'—.
- 59./1. zv.: Pravilnik o zaščiti pred zračnimi napadi, I. del (bojni strupi, evakuacija, zaščita otrok), broš. din 4'—.
- 59./2. zv.: Pravilnik o zaščiti pred zračnimi napadi, II. del (kemijska služba), broš. din 6'—.
- 59./3. zv.: Pravilnik o zaščiti pred zračnimi napadi, III. del (sanitna služba), broš. din 8'—.
- 59./4. zv.: Pravilnik o zaščiti pred zračnimi napadi, IV. del (gradnja zaklonišč, zaščita pred požarom), broš. din 8'—.
- 59./5. zv.: Pravilnik o zaščiti pred zračnimi napadi, V. del (opazovanje in naznanjevanje nevarnosti, maskiranje in zatemnjevanje), broš. din 8'—.
60. zv.: Uredba o oprostitvi mož od vojaške službe, broš. din 8'—.
61. zv.: Pravilnik za pregledovanje klavnih živali in mesa, broš. din 16'—.
62. zv.: Predpisi o občinskih hranilnicah, broš. din 12'—, vez. din 20'—.
63. zv.: Poslovnik za občna upravna oblastva, broš. din 10'—.
64. zv.: Uredba o volitvi narodnih poslancev, broš. din 6'—.
65. zv.: Pravilniki — o živinskih potnih listih, o odstranjevanju in uničevanju živalskih trupel in odpadkov, o cenitvi poginulih in ubitih živali, o preglednikih-liknih klavnih živali in zvišba taks za živinske potne liste, broš. din 16'—.

Sledijo nadaljnji zvezki.

II. Razne knjige:

	Broširano din	Vezano din
Mala knjižnica: zbirka 10 zvezkov, posamezni zvezki	120'—	180'—
Dr. Ivo Šorli: Izbrani spisi, 6 zv., posamezni zvezki	15'—	20'—
Emil Vachek: Kri ne kliče po maščevanju, Roman	—	320'—
Ouida: Farnmor. Roman	—	60'—
Radivoj Rehar: Popotovanje po zvezdi Večernici	48'—	54'—
Radivoj Rehar: Pesmi o kraljeviču Marku	—	28'—
Dr. Milan Vidmar: Moj pogled na svet	12'—	—
Dr. Milan Vidmar: Ostovski most	24'—	—
Andrej Gabršček: Goriški Slovenci, I. del	—	100'—
K. Čapek: Pogovori s T. G. Masarykom	—	80'—
Dolenjska (almanah)	—	80'—
Dr. I. Matko: Perkusija in avskultacija	20'—	28'—
Univ. doc. dr. Vlad. Murko: Vrednostni papirji	—	120'—
Pomen trgovinskega registra	36'—	48'—
Zenevske menižne konvencije	4'—	—
Bajuk: Vodič po ljubljanskih pokopališčih I. del	6'—	—
Bajuk: Vodič po ljubljanskih pokopališčih II. del	4'—	—
Oba skupaj	6'—	—
Dr. J. Pretnar: Priročnik za pomožniške in mojstrske izpite	30'—	—